

ဝန်ခင်း

Read on the move

လရောင်ကျွန်းရင်

သင့်အတွက် မနက်ဖြန်

အခန်း (၁)

အခန်း(၁)

လှပြီးသားနှုတ်ခမ်းကို ထပ်၍ အရောင်တင် ဆေးဆိုးလိုက်တော့ နီရဲစိုအိနေသည့် နှုတ်ခမ်းသားတွေက ပွင့်အာနေသည့် ပန်းဖူးငုံလေးလို တိမ်းမှုေးမေ့မောသွားစေအောင် ညှို့ချက်တွေ အားကောင်းလာသည်။ ။

မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ မျက်တောင်၊ မျက်နှာနှင့်ပတ်သက်သော အစိတ်အပိုင်းဆိုင်ရာအားလုံး အသေးစိတ်ခြယ်မွန်းပြီး ကျေနပ်သွားမှ သာ မှန်တင်ခုံရှေ့ကထ၍ အဝတ်ဖီရိုကို ဖွင့်သည်။ ။

အဝတ်တွေကို တစ်စုံပြီးတစ်စုံထုတ်၍ ခုတင်ပေါ်ပစ်တင်ရင်း စိတ်ကြိုက်မတွေ့သ၍ ရွေးချယ်နေတော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်ဆန့်ဆန့်လေး ခြေဆင်းလှဲ၍ ဝတ္ထုစာအုပ်ဖတ်နေသည့် ထန့်မျက်ဝန်းလေးတွေက စိတ်မရှည်သလို စူးရောက်လာ၏။

"ဒီနေ့ ပြီးဦးမှာ လား မေလွမ်း ဟင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို (၁၆)နှစ်သမီးလေးမဟုတ်ပါလား ဆိုတာလည်း မမေ့နဲ့ ဦး"

လွမ်းရဲ့ လက်တွေ ကောက်ကိုင်လိုက်မိသည့် အင်္ကျီကို ဆုပ်ထားလျက်နှင့် ရပ်တန့်သွား၏။

ပြီးတော့ ထန့်မျက်ဝန်းလက်လက်လေးတွေကို လှမ်းကြည့်၍

"ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီးကလေး မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို မေ့ပါ့မလား

သမီးရယ်။ သမီးလေးတောင် ဆယ့်ခြောက်နှစ်ကျော်နေပြီ။ မေမေက မေ့ပါမလား။ "

"တော်ပါ မေမေလို့ ထည့်ပြောမနေပါနဲ့ ။ မေလွမ်းကိုကြည့်ပြီး မေမေလို့ မခေါ်ချင်တာ အဲဒါတွေပဲ။"

ပြောတုန်း ခံစားချက်လေးတွေ ပြည့်ပြည့်သိပ်သိပ်နှင့် ငေါက်ခနဲထ ထိုင်ကာ

စာအုပ်ကိုပိတ်၍ စားပွဲပေါ် လွှဲပစ်လိုက်သည် ။

"ဘုတ်"

"ဝွမ်း"

" အို "

လွမ်းမျက်လုံးလေးတွေ ဝိုင်းသွားသည် ။

စာအုပ်က စားပွဲပေါ်မှာ ရှိသည့် အရာဝတ္ထုတချို့ကို တိုက်သွားကာ သောက်လက်စ နို့တစ်ဝက်နှင့်ဖန်ခွက်က ကြမ်းပေါ်လိမ့်ကျ၍ ခွမ်းခနဲ ကွဲကျသွား၏။

"မေလွမ်းကို ကြည့်လိုက်ရင် အမြဲတမ်း မိတ်ကပ်နဲ့ နှုတ်ခမ်းနီနဲ့ စကပ်အကျပ် အတိုအရှည်၊ ဂါဝန်တို့ ထန်တို့ တောင် လိုက်မမီဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေကဆို နင့်အမေဟုတ်ရဲ့ လားတဲ့ ။ လုံးဝကို ယုံနိုင်စရာ မရှိဘူးတဲ့ ။"

"သမီးရယ်"

ထန် မျက်နှာလေးက တင်းမာခက်ထန်နေသည် ။

နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ခပ်ဖိဖိကိုက်ထား၍ လွမ်းကို စူးစိုက်ကြ

ည့်ရင်း

"သိပ်ပြင်မနေပါနဲ့ မေလွမ်းလှပါတယ်။ ထန့်ထက် အများကြီးပိုလှပါတယ်"

ထန့်ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်တွေ ပြည့်သိပ်နေသည် ။

"ထန့်ရယ် စိတ်တော့မဆိုးနဲ့ သိလား၊ နင့်မာမိက တအားလှတာ၊ ဖြူနုဝင်းစက်နေတာပဲ ဟဲ ဟဲ နင့်ထက်လှတယ် "

"ဟုတ်တယ်နော် .. ထန့်ကျတော့ အသားညိုသလိုပါပဲ"

"ထန့်ဒယ်ဒီက အသားမည်းတာဟ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ခန့်ခန့်ကြီးရယ် ငါမြင်ဖူးတယ် အရင်တုန်းက ငါတို့ ဒယ်ဒီနဲ့ ခင်ကြတယ်"

"ဒါဆို သူ့မာမိနဲ့ ဒယ်ဒီက ဖြူဖြူမည်းမည်းပေါ့"

"အံ့မယ် ဒါပေမဲ့ လိုက်တယ်သိလား၊ အန်ကယ်က ခန့်တယ်၊ သူမာမိက နုနုဖတ်ဖတ်ကလေး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်လည်း ချစ်ကြတော့ လိုက်ဖက်တယ်"

"ငါတို့ လည်း သိပါတယ်။ သူ့မာမိကခေါ်လိုက်ရင် ကိုကို ကိုကိုနဲ့ သူ့ဒယ်ဒီကလည်း တုန်နေတာပဲ၊ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဆုံးသွားတာ သနားပါတယ်နော်"

"ဘယ်သူ့ကိုလဲ"

"သူ့မာမိကိုပေါ့၊ ကျန်တဲ့ လူကပိုသနားဖို့ ကောင်းတယ်။ ခုကြည့်ပါလား။ သူ့ခမျာ "

"ငါတို့ ဖြင့် ဒီလိုမထင်ပေါင်၊ ခုကျမှ ပိုတောင်လှနေတာ ကြိုက်သူတွေကလည်း ပိုင်းပိုင်းကိုလည်နေတာပဲ၊ ပိုတောင်ကံကောင်းလာသေး"

တယ်"

သူငယ်ချင်းတချို့က ထန်တို့ မိသားစု အကြောင်းကို သိကြသည်။ ။

အားနာတဲ့ သူက ဘာမှ မပြောဘဲနေသလို နှုတ်သွက်တဲ့ သူကျတော့ ထင်သလို မြင်သလို ဒက်ခနဲပြော၏။

ဒယ်ဒီဆုံးတော့ ထန်က ရှစ်တန်းရှိနေပြီ၊ ဒါတွေကို မသိဘဲနေပါ့မလား၊ ဒယ်ဒီက မေလွမ်းကို ချစ်သည် ၊ ဒါကိုလက်ခံသည်။ ။ မေလွမ်းက ထန်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာကျတော့ မယုံပါ။ မေလွမ်းရဲ့ အဓိကဟာ ထန်မဟုတ်ဘဲ သူမ၏ အလှအပများ ဟု သာ မြင်ခဲ့မိသည်။ ။

မေလွမ်းဘာလို့ ဒီလောက်လှနေတာလဲ။

"လွမ်းက ဒါတော့မတရားဘူးဟေ့၊ သမီးကိုကျတော့ အလှတွေခွဲမပေးဘူး၊ သမီးက အမေကိုမှ မမီတာ .."

လူကြီးသူမတို့ ဆုံမိကြတော့လည်း သက်တူရွယ်တူတွေကြားမှာ အသက်အရွယ်ချင်း အတူတူ ချင်းတောင်မှ မေလွမ်းက နုနုဖပ်ဖပ်လေး။

မျက်နှာလေးကသာ လှနေတာမဟုတ်ဘဲ ခြေချောင်း လက်ချောင်းလေးတွေကအစ နီရဲနုဖပ်ကာ ပြည့်တင်းနေတာဖြစ်သည်။ ။

ဆံဖျားမှ ခြေဖျားအထိ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ဆိုတာကို ယုံနိုင်လောက်သည့် ရင့်ရော်ခြင်းတို့ ဘယ်မှာ မှ ရှာမတွေ့နိုင်။

မိန်းကလေးချင်းပင် စုတ်သပ်အားကျလောက်လှသည့် မေလွမ်း၊ ထန်ကျတော့ ဒယ်ဒီနဲ့ တူပြီး အသားညိုခဲ့သည်။ ။ နှုတ်ခမ်းလွှာထက်မှ မွေးညင်းရာတွေက စိမ်းညိုနေတတ်သဖြင့် မိတ်ကပ်လိမ်းလို့ လည်း မလှ၊ မျက်နှာပေါင်းတင်ပြန်တော့လည်း လိုက်ဖက်မည့် မိတ်ကပ်ပေါင်ဒါက အစ အတော်ကြီးရွေးချယ်ရသည်။ ။

ဒါတောင်မှ အဆီပြန်လာတာတွေ၊ အသားရောင်ပြောင်းချင်တာတွေ
ထန့်မှာ လိုအပ်ချက်တွေက များ လွန်းလှသည်။ ။

"ငါမလှပါလား" ဟူသော အားငယ်စိတ်လေးက
ထိုပြဿနာလေးများမှ အစပြုကာ အရွယ်ရောက်တော့ ရင်ထဲမှာ အစိုင်
အခဲထူထည်က ကြီးမားနေသည်။ ။

"မေလွမ်း ထန် ကြီးမေတို့ အိမ်မှာ သွားနေချင်တယ်"

"အို ... မနေရပါဘူး"

ကြီးမေဆိုတာက ဒယ်ဒီဘက်က အမဝမ်းကွဲ ဒေါ်စိုးစိုး၊ ထန့်ကိုဆို ဂ
ရစိုက်သည် အရေးပေးသည်။ ။

သူမမှာ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်ရှိပေမယ့် ကလေးတွေ
လည်း မဟုတ်တော့တာမို့ ထန့်ကို ချစ်ကြသည်။ ။

ထန်ရှိနေချိန်ဆို ထန့်မျက်နှာကိုသာ အရိပ်တကြည့်ကြည့်

"အဲဒီကို ခဏခဏမသွားနဲ့ "

ကြီးမေတို့ အိမ်သွားတော့မယ်ဆို မေလွမ်းကမကြိုက်

"သွားမှာ ပဲ ... သွားမှာ ပဲ"

"သမီးလေး သွားချင်တာသွားပါစေ လွမ်းရယ် "

ထန်ဇွတ်ဖြစ်လာလျှင် ဒယ်ဒီက ဝင်ပါလာ၏။

"ပြေးကြည့်မှ ဆွေမျိုးဆိုလို့ ဒီအဒေါ်တစ်ယောက်ပဲ ရှိတဲ့ ဟာ"

"ဟုတ်တယ် ဒါပေမဲ့ လွမ်းမကြိုက်ဘူး ကိုကို ...၊ သမီးကို နို့မပြတ်ခ
င်ကတည်းက အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြ ခေါ်သိပ် လွမ်းနို့တိုက်နိုင်ရက်သား
နဲ့ နို့ဘူးနဲ့ တိုက်ပြီး နို့ဖြတ်ခဲ့ကြတာ"

"ဪကွာ ဒါက သူသားသမီးတွေက အရွယ်ကြီးကုန်ပြီဆိုတော့ ကလေးငယ်ကို ချစ်တတ်တာပါ"

"ဒါတင်ပြီးလို့ လား ကလေးက လွမ်းကို မေမေလို့ ခေါ်သလား၊ ကိုကို ကိုတော့ ဒယ်ဒီလို့ ခေါ်ပြီး လွမ်းကိုကျတော့ မာမီလို့ ခေါ်သလား၊ အဲဒါ သူတို့ သင်တာ၊ ကလေးက လွမ်းကိုဆို မျက်လုံးစိမ်းနဲ့ ကြည့်ပြီး ကိုကိုကိုပဲ ခင်တာ၊ ကိုကိုကိုပဲ ချွဲနဲ့ပူဆာတတ်တာ၊ အဲဒါ ဘယ်သူပို့ချချက်တွေလဲ ကိုကိုသိလား၊ ဟင် ... လွမ်းသိတယ်၊ သမီးလေးနဲ့ လွမ်းကို ကမ္ဘာခြားအောင် လုပ်နေကြတာ၊ လွမ်းဘာမှ မလုပ်မိဘဲနဲ့ သူတို့ လွမ်းကို တစ်ဖက်သတ် ကြည့်မရဖြစ်နေကြတာ"

ပြော၍ မေလွမ်းငိုခဲ့ဖူးသည် ...

ဒယ်ဒီနဲ့ လည်း စကားများ ခဲ့ဖူးသည် ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထန်ကတော့ မေလွမ်းကို သနားရမှန်းမသိခဲ့ပါ။

မေလွမ်း အလုပ်ပြင်နေတာ

"သမီးထက်ပိုလှတယ်" ဆိုတဲ့ ချီးမွမ်းသံတွေထဲမှာ သာယာနေတာ။

"ကြီးမေလောက် ထန်ကို ဂရုစိုက်ယူယလို့ လား"

"အမေကျော် ဒွေးတော်မလွမ်းပါနဲ့ သမီးလေးရယ်၊ တခြားသူချစ်တယ်ဆိုတာ မိဘ အမျက်ထွက်နေတဲ့ ဒေါသလောက်တောင် မအေးချမ်းပါဘူး၊ သူတို့ က သမီးကို ယုယအလိုလိုက်တယ် ဆိုတာ မေမေ့ကိုမလိုလားတဲ့ စိတ်တွေရှိလို့ ပြီးတော့သမီးကိုချစ်ကြတယ်။ ကျွေးမွေးပြတယ်ဆိုပြီး သမီးဒယ်ဒီက သူတို့ ဆီကို တအားဖို့ ပမ်းတာ၊ သမီးကို ဂရုစိုက်ရုံနဲ့ မိသားစုထိုင်စားလောက်အောင် ရနေလို့ သမီးကို ချစ်ပြနေတာပါကွယ်"

မေလွမ်းက တတွတ်တွတ်ပြောနေတတ်သည်။ ။

ပြောမရတော့ ငိုတာလည်း ရှိ၏။

ထန်ကတော့ ဘယ်ဘက်ကို အမှန်ဆိုတာမတွေးခဲ့နိုင်။

"အမလေး သမီးအမေက အစကတည်းက ကြွကြွရွရွလေးနေလာတာ၊ အဲဒီပုံစံပါပဲကွယ်၊ ရဲမြင့်က နိုင်ငံခြားသင်္ဘောသားဆိုပေမယ့် ရိုးလိုက်အေးလိုက်တာမှ ရေခဲတုံးက အရှုံးပေးရဦးမယ်၊ နိုင်ငံတကာလှည့်နေတာ၊ တကယ်ကဲပေ့ ရဲပေ့ဆိုတာတွေနဲ့ တွေ့ခဲ့တာတောင် တုန်လှုပ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး၊ သူနဲ့ ကျမှ ပဲ ချက်ချင်းကို ကောက်ယူပစ်လိုက်တာလေ ..."

ကြီးမေက မေလွမ်းအကြောင်းဆို ဘယ်အချိန်မေးမေး သန်းခေါင်ကျော်နေတာတောင် မီးခွက်ထွန်း ပြောတတ်သူ။

"သူတို့ က အထည်ကြီးပျက်၊ ရဲမြင့်က ကြီးမေတို့ နဲ့ နေတာပေါ့၊ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကိုယ့်နူး၊ ကိုယ့်ချွန် ကြိုးစားတဲ့ ကလေး၊ ဘွဲ့ရတဲ့ အထိ သူ့စရိတ်သူရှာ ကျောင်းတက်ခဲ့တာ ... သင်္ဘောလိုက် တာတွေကအစ ကြီးမေတို့ ဘာမှ ပူရတာ မဟုတ်ဘူး၊ သင်္ဘောသားဖြစ်သွားတော့လည်း သိပ်ကို သိတတ်တာ။ ကြီးမေတို့ ကို အိမ်ပြင်ဆောက်ပေး၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ စီးဖို့ ကား အို ကြီးမေတို့ ချက်ချင်းကို ကြီးပွားသွားတာလေ၊ ခုလိုနေရတာ သူ့ကြောင့်ပေါ့၊ သမီးရဲ့ မေလွမ်းနဲ့ လက်ထပ်ပြီးမှ လုံးဝပြန်မကြည့်တော့တာ"

ကြီးမေတို့ က ခုလည်း သိပ်မပြေလည်တော့ပါ ...

ယောက်ျားက ပွဲစားလိုလို ကန်ထရိုက်လိုလို ပိုက်ဆံပေးချင်မှ ပေး၊ မပေးချင်နေ၊ သားကအိမ်ထောင်ကျတော့ ထောက်ပံ့တာလေးရှိသည် ။

သမီးဖြစ်သူက စူပါမားကတ်မှာ စာရေးမလုပ်သည့်လစာရှိ၍ လှုပ်လီလှုပ်လဲ့ ရုန်းကန်နေရသမျှ မေလွမ်းပြောပုံဆို ထန့်ကိုခေါ်မွေးပြီး စောင့်ရှောက်တော့မှ ဒယ်ဒီကထောက်ပံ့လာသည် တဲ့

ကြီးမေပြောသလိုဆိုလျှင်တော့ မေလွမ်းကြောင့် ဒယ်ဒီက ဘာမှ ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခြင်း မပြုခဲ့တော့တာ ဟု ဆိုသည်။ ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုစဉ်ကတော့ ကြီးမေက ထန့်ကို ဂရုစိုက်နေခဲ့သည် သာ၊ ဒယ်ဒီဆုံးသွားတော့မှ

"သမီးက ဒီမှာ ချည်းပဲ သိပ်လာမနေနဲ့ သမီးမေလွမ်းက နုနုငယ်ငယ် ရယ် တော်ကြာ သိပ်လွတ်လပ်ပြီး သမီးပထွေးရနေဦးမယ် နီးနီးနေ"

စကားသံတွေ ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်။ ။

ဒါပေမယ့် ထန် မေလွမ်းနဲ့ နီးနီးကပ်ကပ် တရင်းတနှီးနေခဲ့တာ သိပ် မရှိတော့ မေလွမ်းနဲ့ ကြာကြာမနေချင်ပေ။

ကြီးမေတို့ ဆီမှာ ဆယ်ရက်လောက်နေဖြစ်မှ မေလွမ်းဆီမှာ တစ်ည လောက်ပဲ အိပ်ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့သော်

"မေမေကိုက ပြောပါဆို ပြောမှ မပြောတာ၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ လူတစ်ယောက်စရိတ်က နည်းသလား၊ သူ့အမေတစ်ယောက်တည်းတောင်မှ လေးလေးဆုံးသွားတော့ ရှိတာရောင်းချ စားနေရတာ၊ သမီးတို့ ဆို နှစ်ယောက်သုံးယောက်စာ ဘယ်လိုလုပ်မှာ လဲ"

"မေမေလည်း ပြောနေတာပဲ၊ သူကလာနေတာ ဘယ်နှယ့်လုပ်မလဲ ကွယ်"

"အို ... မလာနဲ့ လို့ ပြောလိုက်ပေါ့ မေမေ၊ အစ်မဝမ်းကွဲတော်တယ် ဆိုတာ ဘယ်နှဝမ်းကွဲလဲ၊ စပ်နိုင်မှ တော်တာ၊ ဟိုတုန်းက သူတို့ ကိုအား ကိုးနေရလို့ အောင့်အည်းနေရ တော်သေးတယ်၊ အခုကိုယ့်အတွက် ဘာ မှ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး၊ ဒီဟာမလေးကို မေမေပြောသင့်တာ ကြာပြီနော်၊ ရွှေရှိမှ အမျိုးတော်တယ်ပြောလည်း ပြောပါစေ၊ ကိုယ်ဝမ်း နာ ကိုယ်သာသိတာ၊ မကြည်ဖြူနိုင်ဘူး ရှင်းရှင်းပဲ"

ဒီစကားတွေကို ထန့်နားနဲ့ ဆက်ဆက်ကြားလိုက်ရတော့မှ ကြီးမေ တို့ ဆီကို ခြေဦးမလှည့်ခဲ့ တော့တာဖြစ်သည်။ ။

ဒါပေမဲ့ မေလွမ်းကို ထန် ဘယ်လိုမှ ရင်းနှီးကြည့်လို့ မရ၊ မေလွမ်းလို့ ခေါ်တာလည်း အကျင့်ပါနေပြီ။

ခပ်စိမ်းစိမ်း ခပ်တန်းတန်းနေခဲ့တာလည်း အသားကျနေခဲ့ပြီ။

ကိုယ့်အမေရယ်လို့ ရင်ခွင်ထဲတိုးဝင်ဖို့ က အမေဆိုသူက ကိုယ့်သူငယ်ချင်းတွေထက်ပင် လှပနုဖပ်နေတဲ့ အဖြစ်

ပြီးတော့ ကြည့်ပါဦး

လုပ်တဲ့ အလုပ်ကလည်း တကယ့် ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ အတွင်းရေးမှူးတဲ့

တကယ်ဆို မေလွမ်း ဆယ်တန်းပင်မအောင်ခဲ့တာ ကြီးမေပြောပြလို့ ထန်သိသည်။ ။

အတွင်းရေးမှူးဆိုတဲ့ နေရာရောက်အောင် ဘယ်လိုယူလိုက်တာလဲ။

"လိုအပ်တဲ့ သင်တန်းတွေ လိုက်တက်ရတာပေါ့ သမီးရယ်၊ ကိုယ့်အတွက်လည်း သိက္ခာ ရှိအောင် ဝင်ငွေလည်းကောင်းအောင် ရင်းသင့်တာကို ရင်းရတာပေါ့"

ထန် မေးတော့ မေလွမ်းက ဒီအတိုင်းဖြေသည်။ ။

ကြီးမေကတော့

"ကြာရင် လူပါရင်းလိမ့်ဦးမယ်၊ သူက ပေါ့ပေါ့နေ ပေါ့ပေါ့စား အားစိုက်ရုန်းကန်ချင်တဲ့ သူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ယောက်ျားကဆုံးတော့ အချောင်ပဲလိုက်မှာ ပေါ့၊ သူက ရုပ်ကလေးကလည်း ရှိတော့ ရတာပေါ့အေ" ဟု ပြောခဲ့သည်။ ။

ထန်လည်း ခေါင်းညိတ်ခဲ့မိသေးသည်။ ။

ထန်ကိုယ်တိုင် ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို အားခဲဖြေဆိုလိုက်ရပေမယ့် ပညာရေးကို ဆုံးခန်း တိုင်ဖို့ ထက် ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှာ အတွင်းရေးမှူးလုပ်၍ ကြွကြွရွရွလေး သွားလာ ဝန်ထမ်းချင်ခဲ့တာ၊ ဆယ်တန်းမရောက်မီကတည်းက စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတာဖြစ်သည်။ ။

တကယ်တမ်းဖြစ်တာ မေလွမ်း

ထန် ဖြစ်ချင်သမျှ မေလွမ်းဖြစ်နေခဲ့သည်။ ။

ထန် ပိုင်ဆိုင်ချင်သမျှ အလှအပအားလုံး မေလွမ်းမှာ ပဲရှိသည်။ ။

မကျေနပ်ချက်ဆိုသော အခိုးအငွေတန်းကလေးဟာ နှလုံးသားဖြွန် ဝမှာ ပဲ တစ်ဆိုလှိုင်တက် ရင်း တစစ အားကောင်းလာခဲ့သည် က အခုဆို ထုနဲ့ ထည်နဲ့ ဖြစ်နေပြီ။

"သမီး"

နာကြည်းမှုတွေထဲမှာ မျောပါကူးခတ်၍ မွန်းကျပ်နေဆဲ ပခုံးပေါ်မှာ ဖွဖွလာတင်သည့် လက်တစ်ဖက်ကြောင့် ကိုယ်ကဆတ်ခနဲဖြစ်သွားကာ လက်ကိုပါ ပုတ်ချပစ်လိုက်မိသည်။ ။

ခုတင်ထက်က ဆင်းရပ်ကာ မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်တော့ ထန့်မျက်ဝန်းက မျက်ရည်တွေကို မြင်လိုက်ရကာ လွမ်းနှုတ်ခမ်းလေးပင် ဖွင့်ဟသွားမိလျက်

"သမီး ... သမီးလေးငိုနေတယ်"

"ဟုတ်တယ် ငိုတယ် ... မေလွမ်း အဲဒီလောက်လှအောင် အမြဲပြင်နေတာကို ထန် ရှက်တယ်သိလား မေလွမ်းမှာ ယောက်ျားမရှိဘူး ထန်က အပျိုဖြစ်နေပြီ မေလွမ်း ဒီလောက်လှအောင် နေဖို့ လိုသလား ဘယ်လိုစိတ်ကူးတွေနဲ့ ဒီလောက်ပြင်နေရတာလဲ ပြောပြစမ်းပါ"

ထန်က လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးပြောရင်း တအင့်အင့် ရှိုက်ငိုသည်

...

သမီးလေး သည်းသည်းထန်ထန်ငိုကြွေးနေပုံကို တအံ့တဩကြည့်၍ လွမ်း ကိုယ့်မျက်နှာကို ယောင်ယမ်းစမ်းလိုက်မိသည်။ ။

"အားလုံးကပြောနေကြပါတယ် ထန့်သူငယ်ချင်းတွေကအစ ထောက်ခံပါတယ်၊ မေလွမ်း သိပ်ကိုလှပါတယ်၊ ဒါကိုမကျေနပ်သေးဘူးလား"

"သမီးလေးရယ် မေမေက"

"ဟင့်အင်း မေမေလို့ မပြောနဲ့၊ မေလွမ်းပဲ ... မေလွမ်းပဲပြော"

"အင်းပါသမီးရယ် မေလွမ်းလေ မေလွမ်းလုပ်တဲ့ အလုပ်က ဒီလိုနေထိုင်ဝတ်စားမှ ဝင်ဆံ့မှာ မို့လို့ ပါ၊ ပြီးတော့ ဒီနေ့က ဧည့်သည် တွေနဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စဆွေးနွေးဖို့ ရှိလို့ မေလွမ်းလိုက်ရမှာ မို့ပါ၊ နောက် ... နောက် မပြင်တော့ဘူးနော်"

ထန်က လွမ်းကို သူစိမ်းဆန်ဆန်မျက်ဝန်းများ နှင့် စုန်ချီဆန်ချီကြည့်ကာ ချာခနဲ ပြေးထွက် သွားလေသည်။ ။

လွမ်းခုတင်ပေါ်မှာ ဖြည်းလေးစွာ ထိုင်ချလိုက်မိကာ ဝေဒီလာသည့်
မျက်ရည်ကြည်တွေကို မျက်တောင်တို့ နှင့် ဘယ်လိုပင်ပုတ်ခတ်ဖယ်ရှား
ပေမယ့် မရ။

သမီးလေး ကိုယ့်ရင်ခွင်ထဲပြန်ရောက်လာတာ မကြာသေးပါ။ နောက်ထပ်သွေးကွဲ၍ များ သမီးလေး ဒီရင်ခွင်ကနေ ခွဲထွက်သွားဖို့ ကြိုးစား
ဦးမည်ဆိုလျှင်

အို မသွားရဘူး၊ ငါ့သမီးလေး ငါ့ကိုမကျေနပ်တာ ဘာမှ မရှိရဘူး။

မေမေ့ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ သမီးရယ်

မေမေလေ သမီးလေးကို သိပ်ချစ်တာ။

* * *

အခန်း(၂)

အစည်းအဝေးဖြုတ်လိုက်တော့ လွမ်း ခန်းမထဲကနေ နောက်ဆုံးကျမှ နွမ်းယဲ့စွာ လွမ်းထွက်ခဲ့ မိသည်။ ။

ဒီနေ့ကုမ္ပဏီကို တစ်ဦးတည်းပိုင်အဖြစ်
လွှဲပြောင်းယူသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြေညာလိုက်ပြီး

"ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကတော့ ပိုင်ရှင်အသစ်က ဘာမှ မပြောသေးပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူဘာမှ ပြောမလာဘူးဆိုရင် ဒီမှာ ဆက်အလုပ်လုပ်ချင်သူတွေ လေဘာအသစ်နဲ့ ထပ်လျှောက်လို့ ရပါတယ်"

သူဌေးဦးဆန်းဆက်က တာဝန်ရှိတဲ့ အတိုင်း ပြောသွားပြီးပြီ။

ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ခြေလှမ်းတိုင်းမှာ မေးခွန်းတွေ အထပ်ထပ်မေးလာမိတာ ဒီမေးခွန်းပဲ ဖြစ်သည်။ ။

"မေလွမ်း ဒီလောက်လှအောင် အမြဲတမ်းပြင်နေတာကို ထန်ရှက်တယ်"

"မေလွမ်းမှာ ယောက်ျားမရှိဘူး"

"ထန်က အပျိုဖြစ်နေပြီ"

"ဒီလောက်လှဖို့ လိုသလား"

"ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ပြင်နေရတာလဲ"

သမီးရဲ့ ရှိုက်သံတွေက နားထဲမှာ ပြတ်ပြတ်ထင်ထင်ရှိနေဆဲ ဟုတ်တယ် ငါဒီအလုပ်ကို ဖြတ်မှ ဖြစ်မှာ ပါ ...

ဒါလုပ်နေရင် ဒီလိုပဲ လှအောင်ပြင်ရ နေရမှာ

"လွမ်း"

"ဟင် ရှင်"

ရုတ်တရက် နောက်ကခေါ်သံကြောင့် လွမ်း ခြေလွမ်းလေးရပ်ကာ လန့်လည်း လန့်သွားမိ၏။

သူဌေး ဦးဆန်းဆက်

မမြင့်သော မနိမ့်သော အရပ်နှင့် ဆံပင်ခပ်တိုတိုကို ခရင်မ်လိမ်း၍ ကျကျနနဖြိုးသင်ထားသဖြင့် ရှင်းသန့်နက်မှောင်နေသည်။ ။

ယောက်ျားပီသ ချောမောသည့်ရုပ်သွင်က အမြဲတမ်း ရယ်မြူးရိပ်သမ်းနေတတ်သဖြင့် မိန်းကလေးအတော်များများ ၏ ဂရုစိုက်လိုက်လျှောမှုကိုလည်း ရရှိ၍ သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒါမျိုးဆို အစစအရာရာ ဖော်ရွေမှုရှိတတ်သည်။ ။

သို့လော ... သို့လော များစွာနှင့် အနှီသူဌေးဆိုသူသည် လွမ်းကိုဆို အားလုံးထဲမှာ ပို၍ ဂရုတစိုက်ရှိတတ်ခဲ့တာ၊ ကုမ္ပဏီမှာ ရှိသမျှ ဝန်ထမ်းအတော်တော်များများ ပင် သိကြသည်။ ။

"လွမ်း စိတ်ညစ်သွားလားဟင်"

လွမ်း သူ့မျက်နှာကို တည့်တည့်မကြည့်ဘဲ ယဲ့ယဲ့လေးပြီး၍ ဆက်လျှောက်လာမိ၏။

"မညစ်ပါဘူးရှင် လွမ်းတို့ က အလုပ်သမားပဲ"

"ဒီလိုတော့ မပြောနဲ့ လွမ်း လွမ်းက အလုပ်သမား မဟုတ်ဘူး ၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ ဒီရုံးမှာ အသားကျနေပြီဖြစ်တဲ့ အတွင်းရေးမှူး တစ်ယောက်ကို ဘယ်ပိုင်ရှင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ချက်ချင်းကြီး ပြောင်းလဲထုတ်ပစ်ဖို့ ထိတော့ စဉ်းစားမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ လွမ်းကဒီမှာ လုပ်ခွင့်ရမယ့်သူပါ ရ အောင်လည်း တို့ ပြောပေးလို့ ရတယ်"

စားပွဲဆီပြန်ရောက်လာတော့ ဦးဆန်းဆက်က သူ့နေရာသွားမထိုင်ဘဲ လွမ်းရှေ့မှာ ခုံဆွဲ၍ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"လွမ်း ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ နော်"

"မပူပါဘူး ဦးဆက်ရယ် ဒီအလုပ်ကိုလည်း သိပ်မလုပ်ချင်တော့တာနဲ့ အတော်ပါပဲ၊ သူ့ဟာသူ ရုပ်သိမ်းသွားတာ ဝမ်းနည်းဖို့ တော့ သိပ်မရှိပါဘူး "

"ဘယ်လို ... လွမ်းက ဒီအလုပ်ကို မလုပ်ချင်တော့ဘူး ဟုတ်လား"

အံ့ဩသံနှင့် ဦးဆန်းဆက် ထိုင်နေရာမှ ပင် ခပ်ကြွကြွ ဖြစ်သွား၏။

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ အကြောင်းတစ်ခုရှိလို့ ဆိုပါတော့၊ လွမ်း ဒီပြင်အလုပ်တစ်ခုခု ရှာတော့မယ်"

ဦးဆန်းဆက်က လွမ်းမျက်နှာကို တမေ့မော စိုက်ကြည့်လိုက်ကာ

"တို့ ဖြင့် နားမလည်တော့ဘူး၊ တကယ်ပဲ ဒီအလုပ်က ဂုဏ်ရော သိက္ခာရှိတာရော ဘာနဲ့ မှ ကို ယှဉ်လို့ မရဘူး၊ ပြီးတော့ လွမ်းကို တို့ ပေးတဲ့ လစာက ဘယ်ကုမ္ပဏီမှာမှ မပေးခဲ့တဲ့ လစာမျိုးနော်၊ ဒီမှာပိုင်ရှင်ပြောင်းသွားလည်း ဒီလစာနဲ့ ပဲတည်သွားမှာ ၊ ဒီလောက်လှူငွေရတဲ့ သင့်တော်တဲ့ အလုပ်မျိုး လွမ်း ဘယ်မှာ သွားရှာနိုင်ဦးမှာ လဲ"

"လွမ်း ..."

ဦးဆန်းဆက်က လွမ်းကို ဆက်ပြောခွင့်မပေးဘဲ

"ပြီးတော့ တို့ ကချိုးနှိမ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး လွမ်း ဆယ်တန်းမ အောင်သေးဘူးဆိုတာ ဒီမှာ တို့ အပြင် ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး၊ ဒီအတိုင်း ပဲ ဆက် လုပ်သွားမယ်ဆိုရင် နောက်ထပ် ဘယ်သူမှ လည်း သိဖို့ မရှိဘူး၊ ဒါကို လွမ်းက ဒီကထွက်ပြီး တခြားမှာ အလုပ်ရှာမယ်ဆိုရင် ဒီရာထူး ဒီ လစာမျိုး အလွယ်တကူရမယ်ထင်လို့ လား"

လွမ်း ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပေ။

ဦးဆန်းဆက် ခေါင်းကို ခပ်လေးလေး ယမ်းလိုက်ပြီး

"လွမ်းမှာ အတွင်းရေးမှူး အရည်အချင်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့် နေနေ ဆယ်တန်းမအောင် သေးဘူးဆိုတဲ့ အဆင့်ဟာ ဘွဲ့ရထားတဲ့ သူ တွေနဲ့ ဘယ်လိုမှ ယှဉ်တိုးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ လွမ်း မေ့လို့ မရဘူး၊ တို့ က လွမ်းကို အထင်မြင်သေးပြီး ချိုးနှိမ်ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး နော်၊ လွမ်း စိတ်ပြောင်းသွားတာ လမ်းလွဲနေလို့ တမင်မပြောချင်ဘဲ ပြောရ တာပါ ..."

"လွမ်း နားလည်ပါတယ်"

"အဲဒါမဟုတ်သေးပါဘူး လွမ်းရယ် တို့ က လွမ်းဒီပြင်မှာ စိတ်ပင်ပ န်း လူပင်ပန်းဖြစ်မှာ စိုးလို့ ပြောတာ၊ ဒီအလုပ်မလုပ်ချင်တာ လွမ်းမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ ဖြစ်နေလို့ လဲ"

လွမ်းမျက်လွှာလေးချ၍ လယ်ဂျာစာအုပ်တွေကို အဓိပ္ပါယ်မဲ့ ငုံ့ကြည့် နေမိသည် ။

ဒီအလုပ်က ရတဲ့ လစာကိုလည်း မက်လို့ ၊

ဝါသနာလည်း ပါလို့ ဆယ်တန်းမအောင်ခဲ့သည့် လွမ်းဘက်က ရင်း

နှိုးကြိုးစားခဲ့တာတွေ နည်းသလား ...

သင်လိုက်ရတဲ့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ Speaking တွေ

တက်လိုက်ရတာ သင်တန်းပေါင်းစုံ

အဲဒီအချိန်မှာ ကဲ့ရဲ့ ကြတာတွေ အတင်းအဖျင်းတွေ

"ယောက်ျားမရှိတယ်ဆို ပုံစံကိုက ဖြစ်လာတာ ကြည့်ပါလား" ဆိုသည့်စကားတွေက မကြားတကြား

လွမ်း ဘယ်လိုမှ ဂရုမစိုက်ခဲ့ဘဲ ဖြစ်အောင်ကြိုးစား၍ လိုသည့်ငွေကို ရအောင်ရှာသည် ... သမီးလေးဟာ ဖအေမရှိမှ မျက်နှာငယ်ရသည် ဆိုသည့် အားငယ်မှုမျိုး မခံစားရအောင် ကြိုးစားခဲ့ရတာပါ။

ဒါပေမဲ့ အားလုံးဟာ သမီးလေးက မကြိုက်ပါဘူးဆိုသည့် စကားတစ်ခွန်းနဲ့ ပဲ အရည်ပျော် ပျက်စီးခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။

လွမ်း လက်ကိုင်အိတ်လေးကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီးမှ

"လွမ်းမှာ ဒီပြင် အကြောင်းရှိလို့ ပါ" ဟု ခပ်တိုးတိုး ပြန်ပြောလိုက်၏။

ဦးဆန်းဆက်ထံမှ စကားသံ ခေတ္တတိတ်ဆိတ်သွားကာ လွမ်းမျက်နှာလေး ပင့်တက်လာ သည် အထိ စိတ်ရှည်စွာ စောင့်သည် ။

မျက်လုံးချင်း ဆုံလိုက်မိတော့မှ

"ဒါဆို တို့ တခြားအကြောင်းကို ပြောတော့မယ်နော်၊ ဒီညနေရုံးဆင်းရင် အပြင်မှာ တစ်ခုခုလိုက်စားပါလို့ တို့ ဖိတ်ပါရစေ၊ နှုတ်ဆက်လက် ဆုံပေါ့"

"ရှင်"

လွမ်း မျက်ခုံးလေးတွေ တွန့်တက်သွား၏။

"ရှင်" ဆိုသော မေးသံလေးက နောက်ထပ်တစ်ခါ ပြောစေလို၍ မဟုတ်ဘဲ ထိုစကားကို မလိုလားသော မျက်နှာဝန်းလေးများ စူးလက်ကာ တင်းမာဟန်တွေ ပြည့်သိပ်လျက်ရှိသောကြောင့်

"ဒီကုမ္ပဏီမှာ မင်းလုပ်ခဲ့သမျှ ကာလတစ်လျှောက်မှာ တို့ အပါအဝင် ဘယ်မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်နဲ့ မှ အပြင်မှာ တာဝန်ချိန်မဟုတ်ဘဲ စားသောက်ဆိုင်ထွက်မလိုက်တတ်ဘူး၊ တို့ သိပါတယ်၊ ဒါကြောင့်လည်း လွမ်းကို တို့ က လေးစားတန်ဖိုးထားခဲ့တာပါ။ အခုခေါ်မိတာ ကလည်း သာမန်မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို ဖိတ်သလိုမျိုးမဟုတ်ပါဘူး လွမ်းရယ်။ လွမ်းကို တို့ ဘက်ကပြောဖို့ စကားတွေရှိနေလို့ ပါ။ ပြောသင့်ပြီလို့လည်း ထင်လို့ ဆိုပါတော့"

လွမ်းက နှုတ်ခမ်းလေးစေ့ပိတ်၍ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

လွမ်းဘက်က ရှက်မျက်လွှာချသွားမှာ မဟုတ်သလို၊ ဦးဆန်းဆက်ကလည်း ရွန်းလဲ့သော မျက်ဝန်းများ နှင့် အစွမ်းကုန် ညှို့ငင်ဖို့ ကြိုးစားနေ၏။

သူက စူးစိုက်ကြည့်နေရင်း

"ဒါကြောင့် တို့ ဘက်က တန်ဖိုးထားမှုကို တုံ့ပြန်တဲ့ အနေနဲ့ ဖြစ်ဖြစ် ဒီဖိတ်ခေါ်မှုကိုတော့ လက်ခံပါဟု ထပ်ပြောချင်တယ်"

လွမ်းက နှုတ်ခမ်းလေးစေ့လျက်နှင့် ခပ်တွန့်တွန့် လှုပ်ခတ်၍ ပြုံးလိုက်၏။

"လွမ်းထင်တာ မမှားဘူးဆိုရင် ဦးဆက်က လွမ်းကို လက်ထပ်ချင်ပါတယ်လို့ ပြောမလို့ ထင်တယ်"

ဦးဆန်းဆက်က သူ၏ နုပျိုချောမောသော မျက်နှာကို ပို၍ ကြည့်
ကောင်းသွားစေသော တမင်ဖန်ဆင်းလိုက်သည့် ရှက်ဝဲဝဲအပြုံးမျိုးနှင့်

"လွမ်းက တို့ ထင်တာထက် ပိုတော်တယ်"

လွမ်းနှုတ်ခမ်းမှာ အပြုံးလေးတစ်ခုက မဲ့တဲ့ တဲ့ လေး ဖြစ်ထွန်းလာ
၍

"ထားပါတော့လေ၊ ဦးဆန်းဆက်က ဒီလောက်ထိ ပြောဖို့ မဟုတ်ဘဲ
လွမ်းခန့်မှန်းလိုက်တာကို အားနာနာနဲ့ ရောချလိုက်ရတာမျိုးဖြစ်ဖြစ်၊ တ
ကယ်ပြောမလို့ ရှိနေတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လွမ်းဘက်ကတော့ မျှော်လင့်ထား
တာ ဘာမှ မရှိခဲ့တာမို့လို့ ရင်ခုန်စရာလည်း မလိုပါဘူး၊ တစ်ခုတော့ရှိတ
ယ် ဦးဆက် "

လွမ်းမျက်နှာလေးက မျက်နှာဖုံးခွာချလိုက်သလို အပြုံးတွေပျောက်
ကွယ်ကုန်ကာ ချက်ချင်းကြီး အေးစက်သွားလျက်

"ဦးဆက်က လူပျိုလူလွတ် နာမည်ကြီး လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးပါ၊ ဦးဆ
က်ကို မျှော်လင့်နေကြတဲ့ ပညာတတ်သူဌေး အချောအလှ မိန်းကလေး
တွေလည်း ဝိုင်းဝိုင်းလည်ရှိနေတယ်၊ ဒီလိုလူ တစ်ယောက်က လွမ်းလိုမိ
န်းမကို လက်ထပ်ဖို့ အထိ စိတ်ကူးပေးလိုက်တဲ့ အဖြစ်အတွက် လွမ်းက
တော့ စိတ်ကူးမယဉ်ဘူး"

"လွမ်း"

"အညာမလွယ်တဲ့ လူမှန်းသိလို့ လက်ထပ်မယ်၊ ပေါင်းသင်းမယ်ဆို
တဲ့ မက်လုံးတွေနဲ့ တွဲမယ်၊ သွားမယ်၊ စားမယ် ပြီးတော့ ဖြုတ်ချထားခဲ့
ဒါပါပဲ ဦးဆက်သိထားဖို့ က လွမ်းက မနူးမနပ် ဆယ်ကျော်သက် မိန်းက
လေးတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကို မမေ့ဖို့ ..."

"လွမ်း ... အဲဒါတို့ ကို သက်သက်အထင်သေးတာ"

ဦးဆန်းဆက် မျက်နှာဖြူဝင်းဝင်းက ချက်ချင်းနီရဲသွား၏။

သူ့ရင်ထဲက ဒေါသက တင်းတင်းစေ့ပိတ်သွားသည့် နှုတ်ခမ်းအစုံကို ရုတ်တရက် ဖွင့်ဟ၍ စကားပြောမရနိုင်လောက်အောင် မျက်နှာပြင်မှာ ပြင်းထန်စွာရိုက်ခတ်သွား၏။

"လူပျိုဖြစ်တာနဲ့ ပဲ အပျိုမဟုတ်တဲ့ မိန်းမကို မချစ်တတ်ဘူးလို့ ပြောလို့ ရသလား၊ သူဌေး ဖြစ်လို့ အလုပ်သမားကို မချစ်ရတော့ဘူးတဲ့ လား၊ လွမ်းရဲ့ အတ္တက တို့ ဘက်က ဘယ်လောက်ပဲ သန့်စင်နေနေ လုံးဝအယုံအကြည်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး လို့ အနားသတ် ပိတ်ချပစ်လိုက်တာပဲ"

"ဟုတ်တယ် လွမ်း ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ ယုံဖို့ မကြိုးစားဘူး၊ အထင်ကြီးမှာ လည်း မဟုတ်ဘူး ၊ လွမ်းရင်ထဲမှာ လွမ်းရဲ့ ခင်ပွန်းဟာ တစ်ယောက်တည်းပဲ၊ အခုသူမရှိတော့ဘူး၊ သူနဲ့ အတူ လွမ်းချစ်တတ်သမျှ အားလုံးကို မြှုပ်နှံပစ်လိုက်ပြီးပြီ၊ ကမ္ဘာမြေတစ်ခုလုံးမှာ လွမ်းကိုယ်လွမ်းပြီးရင် သမီးပဲရှိတယ်၊ ကျန်တာဘာမှ မရှိဘူး၊ လွမ်းလိုမိန်းမက ဒီစကားမျိုးတွေပြောလိုက်တာ ဦးဆန်းဆက် ရဲ့ သိက္ခာကို ထိပါးသွားနိုင်တယ်ဆိုရင် စိတ်မကောင်းပါဘူး"

"အဟွန်း"

ဦးဆန်းဆက်က အံ့ဩသံနှင့် ခြောက်သွေ့စွာ ရယ်ပစ်လိုက်၏။

"မင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိက္ခာတွေ၊ မာနတွေကို ဘေးချိတ်ထားနိုင်အောင် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ တို့ ကရင်ဖွင့်တာပါ၊ ဒီမှာ လွမ်း အခုတို့ ဒီကုမ္ပဏီကိုလွှဲပြောင်းပေးပြီး တခြားလုပ်ငန်းကို ပြောင်းမှာ ပေမယ့် ထပ်ပြောချင်တယ် လွမ်းကိုတို့ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ချစ်ခဲ့တာ"

လွမ်းက လှုပ်ရှားမှုကင်းမဲ့သော မျက်နှာလေးနှင့် တစ်ဖက်လှည့်နေသည်။ ။

"တစ်ခန်းတည်း အတူရှိနေပြီး အလုပ်အတူလုပ်နေကြလို့ တို့ဖွင့်ပြောရင် မင်းဘက်က ဘယ်လိုဆင်ခြင်မှုတွေ ရုပ်သိမ်းမှုတွေ ဖြစ်လာနိုင်သလဲဆိုတာကို တွက်ပြီး မျှသိပ်ထားခဲ့တာ၊ တကယ်လို့ အဲဒီတုန်းကပြောဖြစ်ခဲ့ရင် မင်းက တို့ ကိုရှောင်မှာပဲ၊ တို့ ဘက်က ဆုပ်ဖမ်းထားစရာ ဘာမှ မရှိဘူးလေ အခုကျတော့ ..."

"လွမ်းဘက်က ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲဘူး ဦးဆက်၊ ဦးဆက် ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကြိုးစား အချိန်ကုန်တာပဲ ရှိမှာပါ၊ ဦးဆက်ဘက်က အထင်သေးစိတ်နဲ့ အနေအထားအမှန်အတိုင်းမြင်အောင် ကြည့်ကြည့်လိုက်ရင် လွမ်းအပေါ် ခပ်ရိုင်းရိုင်း တပ်မက်သွားမိတဲ့ စိတ်တွေ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်"

"လွမ်း"

ဦးဆန်းဆက် မျက်နှာ ဒုတိယအကြိမ် သွေးရောင် လွမ်းသွားပြန်သည်။ ။

"မင်းစကားပြောတာ ရင့်လှချေလား လွမ်း၊ မင်းရဲ့ အလှအပကို တို့မက်မောတာမှန်တယ်၊ အဲဒီထဲမှာ မင်းပြောတဲ့ တပ်မက်မှုတွေ မပါဘူး၊ တို့ အဲဒီလောက် ဖောက်ပြန်လွယ်တဲ့ လူမျိုး မဟုတ်ဘူး "

လွမ်းက အံ့ကလေးကြိတ်၍ မတ်တတ်ထရပ်လိုက်၏။

ထို့နောက် လက်ကိုင်အိတ်လေးကို ပြန်ကောက်ယူကာ

"ဒီနေ့ လွမ်း ဂျူတီအော့ဖ်အတွက် ခွင့်တင်ပါတယ်"

ဦးဆန်းဆက်က ဆတ်ခနဲ လိုက်ရပ်လိုက်ပြီး

"နေ့လယ် ဧည့်သည် တွေ လာကြလိမ့်မယ် တို့ ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး"

မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လျက် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ကြည့်နေရင်းမှ ဦးဆန်းဆက် မျက်ဝန်းတွေ တဖြည်းဖြည်းနူးညံ့ရီဝေသွားကာ ပင့်သက် မျှင်းမျှင်းရှိုက်လျက်

"Duty is Duty တို့ ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ "

သူ့စားပွဲဆီသို့ ပြန်လျှောက်သွားကာ နွမ်းလျစွာ ထိုင်ချလိုက်၏။

ပြီးတော့ လွမ်းဆီသို့ မကြည့်တော့ဘဲ အံ့ဆွဲထဲက သော့တွဲတစ်တွဲထုတ်ယူကာ

"ဒီမှာ သော့ ကိုးဆယ့်သုံးခုနှစ်ကစပြီး ဒီနေ့ထိ လယ်ဂျာတွေအား လုံးထုတ်ပြီး တိကျအောင် ပြန်စစ်ပေးပါ"

လွမ်း ချက်ချင်းထ လာပြီး သော့ကိုယူတော့

"ဖြည်းဖြည်းလုပ်လို့ ရတယ်"

ဟု ထပ်ပြောရင်း ဖုန်းနံပါတ်တွေမှတ်ထားသည့် စာအုပ်ကိုဖွင့်ကာ ရှာဖွေနေသဖြင့်

"ဦးဆက် ဘာရှာတာလဲ"

"ဘန်ကောက်က ဦးကောထန် ဖုန်း"

"(.....) လိပ်စာပါ ပါတယ် ဒီမှာ "

လွမ်း ဖုန်းနံပါတ်ကို ရွတ်ပြပြီး စာမျက်နှာကို အတိအကျ ဆွဲလှန်ပြလိုက်၏။

ဦးဆန်းဆက်က တောက်ပစွာပြုံး၍ စိုက်ခနဲကြည့်ပစ်လိုက်ပြီး

"သင့်ခံယူ"

လွမ်းက ဂရုစိုက်ပုံမရှိဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်လိုက်သဖြင့် တင်ပါးပေါ်
မှာ အိန္ဒြေပြန့်ဝဲသည့် ဆံပင်ရှည်တို့ ၏ အဖျားလေးတွေ လွန်ခါသွားကြ
ကာ သူမကိုယ်မှ စွဲမက်ဖွယ်ကောင်းသည့် ကိုယ်သင်းနံ့လေးကို ဦးဆန်း
ဆက် မြတ်နိုးသွား၏။

အပျိုမဟုတ်ပါဘူးဟု ဘယ်လိုမှ မြင်လို့ မရအောင် ပြည့်တင်းလှပ
လွန်းသည့် နောက်ပိုင်းက ကောက်ကြောင်းလေးတွေကို အမှတ်တမဲ့ငေး
ကြည့်နေမိရင်း သတိရကာ ချက်ချင်းမျက်နှာလွှဲပစ် ရသည် ။

သူမဟာ အတ္တလွန်ကဲလွန်းသည့် မိန်းကလေးမို့

* * *

အခန်း(၃)

"မေလွမ်း"

"ဟင် ဘာလဲသမီး"

"ဒီနေ့ အလုပ်မသွားဘူးလား"

"အင်း မသွားရဘူး သမီး ဘာလုပ်မလို့ လဲ"

ထန်က လွမ်းကို စေ့စေ့စပ်စပ်လေးကြည့်၍ ကိုယ်မှာ တင်နေသည့်
ရေတွေကို မွေးပွတဘက်နှင့် သုတ်နေရင်း

"ထန် ပလာဇာ သွားချင်လို့ "

"ဟင် ပလာဇာ သွားချင်တယ်"

"ဟုတ်တယ် ရေမွှေးလည်း ကုန်နေပြီ၊ မှန်တင်ခုံပေါ်မှာ လည်း အား
လုံးအခွံတွေချည်းပဲ ဖြစ်နေပြီ လက်ကိုင်အိတ်လည်း နှစ်ရောင်လောက်
လိုချင်တယ်၊ ဖိနပ်စီးရတာလည်း ဒါချည်းပဲ ဖြစ်နေတာ၊ အင်္ကျီကတော့
နှစ်ထည်သုံးထည်ပဲ ဝယ်မှာ ပါ"

လွမ်းရင်ထဲမှာ မွန်းကျပ်သွားသည် ။

လုပ်ငန်းပြောင်းဖို့ စီစဉ်နေတာက ခုထိလမ်းပျောက်နေတုန်း

အလုပ်ရှာဖို့ ဆိုတာ ကိုယ့်မှာ ဘွဲ့လက်မှတ်ပြစရာမရှိ၊ ကျောထောက်
နောက်ခံ အားမပါအလုပ်တစ်ခုနဲ့ တစ်ခုကြား လစ်ဟာနေမှုများကို ဖြည့်

ဆည်းဖို့ ဆုပ်ထားသည့်ငွေကို လောလောဆယ်မှာ အလဟဿ မကုန် စေချင်ပါ။

မိတ်ကပ်၊ ပေါင်ဒါ၊ ရေမွှေး၊ လက်ကိုင်အိတ်၊ ဖိနပ်နဲ့ အဝတ်အစား

...

ဒါတွေဝယ်ခြမ်းဖို့ ကို ငွေအထပ်လိုက်ထည့်ပေးလိုက်ဖို့ အမေ့မှာ ရှိ ပါ့မလားလို့ သမီးလေး မတွေးမိဘူးတဲ့ လား ...

ဒါပေမဲ့ လွမ်း မပြောရက်ပေ။

ကိုယ်ကမိဘ မိဘဟာ မိဘနေရာမှာ ပဲရှိရမည်။ သားသမီးရဲ့ ဆန္ဒ ကို ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်မှ သာ သားသမီးရဲ့ ချစ်ခင်ရှိသေခြင်း အထင်ကြီး အားကိုးခြင်းတွေကို ရရှိမှာ ပေါ့။

သမီးလေး၏ အားကိုးသမှုကို လွမ်း ခေါင်းခါမပစ်နိုင်ဘဲ

"အင်း မေလွမ်းပေးလိုက်ပါ့မယ် ... ရှိတာနဲ့ တော့ ကြည့်ဝယ်နော်သ မီး ပိုပိုလိုလို ပေးလိုက်မှာ ကုန်အောင်တော့မလုပ်ခဲ့နဲ့ ဟုတ်လား"

ထန့် မျက်နှာလေး ချက်ချင်းမှောင်သွားကာ

"တိုင်းတာဝယ်နေရမှာ ဆိုတော့ ပေးမနေပါနဲ့ ပလာဇာသွားပြီး ပိုက် ဆံပြန်ရေနေရရင် ဘာလုပ်မှာ လဲ နေပါစေ"

"မဟုတ်ဘူး လေ သမီးရယ်၊ မေလွမ်းတို့ မှာ တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ တောင့် တောင့်တင်းတင်းကြီး နေနိုင်သေးတာမှ မဟုတ်တာ၊ ပြီးတော့ အလုပ် ကလည်း ခုတလော ပြောင်းတာရွေတာနဲ့ အဆင်မပြေ သေးဘူးလေ၊ သမီးမှာ လိုအပ်နေလို့ မဖြစ်မနေနဲ့ ဝယ်လာရတယ်ဆိုလည်း မေလွမ်း ဘာမှ မပြော ပါဘူး"

ပြောနေရင်း လွမ်းက ခေါင်းရင်း ဗီရိပုလေးဆီလျှောက်သွားကာ
သော့နဲ့ ဖွင့်လိုက်၏။

ထိုစဉ်

"မေလွမ်း ... မေလွမ်းရေ ဖုန်းလာတယ်"

ဘေးအိမ်က သဲသဲ ခေါ်သံလေးပျံ့လွင့်လာ၏။

"အင်း ... လာပြီ လာပြီ သဲသဲ ခဏလေး"

သမီးကို ပိုက်ဆံထုတ်ပေးပြီး ဖုန်းဆက်ဖို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာခဲ့
ရပြန်သည် ။ ကိုကိုရှိနေတုန်းကဆို လွမ်းမှာ ဟန်းဖုန်းလေးတစ်လုံးရှိသ
ည် ။

"ဒါကိုကိုနဲ့ ပဲ ပြောဖို့ နော်၊ သယ်သူ့ကိုမှ နံပါတ်မပေးနဲ့ ၊ လွမ်း ဘယ်
သူ့ကိုမှ မပြောရဘူး၊ ကိုကိုလွမ်းခေါ်တာနဲ့ လွမ်းရဲ့ အသံ
ချက်ချင်းမကြားရရင် နာပြီမှတ်"

လွမ်းရဲ့ နဖူးလေးကိုထု၍ ကိုကို စသလိုနောက်သလိုမှာ သည် ...

တကယ်လည်း သဘောထွက်သွားပြီဆို ကိုကိုက နေ့တိုင်းဆက်နေ
တာပါပဲ၊ ဆက်လို့ မရတဲ့ နေရာရောက်လျှင် ရတာနဲ့ လွမ်းဆက်သည် ။

"ဟဲလို ကိုကို"

"အဲဒီ အသံလေးကို လွမ်းလိုက်ရတာ ကလေးရာ"

ဖုန်းထဲကနေ ကိုကိုအသံက တကယ့်ကို တုန်ယင်လှိုက်လှဲလျက်

"သမီးလေးက အပျိုဖြစ်တော့မှာ လွမ်းကို ကိုကို အဲဒီလောက်ထိဖြစ်ရ
သလားဆိုပြီး သူငယ်ချင်းတွေက စကြတယ်ကွ"

"ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ သမီးကသပ်သပ် မိန်းမကသပ်သပ် လွမ်းကို ကို

ကို သိပ်ချစ်တယ်" ကိုကိုကအသားညှိရုံတင်မကဘဲ မည်းတဲ့ ဘက်ကို ခပ်ပါပါရယ်။

ထို့ပြင် မျက်ခုံးထူထူ ပါးသိုင်းမွေးစေနှင့် မျက်နှာကအစဉ်သဖြင့် တည်တင်းနေတတ်သူမို့ ချောတယ်လို့ ဘယ်လိုမှ ပြောမရတာဖြစ်သည် ။

ဒါပေမဲ့ ကြည့်ကောင်းတာ တစ်ခုရှိသည် ။

ကိုကိုအရပ်က ယောက်ျားထဲမှာ ရှားပါးစွာမြင့်သောအနေအထားမို့ ဘောင်းဘီအရှည် ဝတ်ထားလျှင် ဗိုက်သားရှုပ်သောကိုယ်ဟန်နဲ့နဲ့နှင့် ယောက်ျားပီသခြင်းသည် ဖြားယောင်းမှုတစ်ခု ဖြစ်နေသည့်နယ်

စတွေ့ကြတုန်းက လွမ်းက ဆယ်တန်းကို တစ်နှစ်နားနေပြီးမှ ပြန်ဖြေချင်စိတ်ပေါက်၍ ကျောင်းမှာ Form တင်ပြီး ပြန်လာတာ

အဲဒီမှာ လွမ်းရဲ့ ဆံပင်တွေက နားရွက်အောက်သာသာ တိတိရိရိ လေးဖြစ်ကာ ဆံမြိတ်ပါးပါး ချထားသေးသည် ။

ဂျင်းစကတ် ခြေသလုံးတစ်ဝက်လောက်လေးကို တီရှပ်လက်ပြတ် အဖြူလေးနှင့် တွဲဝတ်လျက် ကြိုးသိုင်းချည် လွယ်အိတ်အပြာလေးကို စလွယ်သိုင်း လွယ်ထားတာဖြစ်သည် ။

ရဲမြင့်သူဆိုသော ကိုကိုသည် ခြေလှမ်းကျဲကြီးများ နှင့် လျှောက်လာကာ ဘယ်ကိုမှ မော့မကြည့်

လွမ်းကတော့ သူ့အရပ်ကြီးနှင့် သူ့မျက်နှာတင်းတင်းကို လူကြားထဲမှာ မားမားကြီးလှမ်းမြင် လိုက်ကတည်းက သတိထားမိခဲ့၏

သူက မကြည့်ဘဲလျှောက်လာကာ

လွမ်းက သူ့ကိုကြည့်နေလျက်နှင့် တမင်တကာလည်း မဟုတ်ပါဘဲ

ပခုံးတစ်ဖက်နဲ့ သူ့လက်မောင်းငြိမ့်သွားတာက ဘယ်သူ့အပြစ်မှန်းမသိ

"အာ"

"ဟာ ... ဆောရီး"

လွမ်းမျက်နှာလေး မဲ့သွားတာကို သူငဲ့ကြည့်၍ ပျာပျာသလဲ တောင်းပန်သည်။ သို့သော် အရေးကြီးနေပုံရသည့် သူ့မျက်နှာကလည်း လွမ်းကို စိတ်ဝင်စားပုံမရဘဲ ချက်ချင်းခရီးဆက်လိုခြင်း များ နှင့် လှည့်ထွက်သွားပြီးမှ

"ဟာ ချာတိတ် ... ခဏ"

သူ့ကို မကျေမနပ်လေးကြည့်နေဆဲရှိသည့် လွမ်းရှိရာကိုပဲ ခြေလှမ်းကျဲများ နှင့် ပြန်လျှောက် လာကာ သူ့အင်္ကျီထဲကိုလည်း အားနေသည့် လက်တစ်ဖက်နှင့် နှိုက်နေ၍

"ဒီပစ္စည်းလေးကို ကိုယ်ပြောတဲ့ ဆီ ပို့ပေးစမ်းပါ။ မင်းလိုင်းကားနဲ့ သွားလည်း (၂၀၇)ကားကို စီးသွားလို့ ရတယ်။ ကားငှားစီးလည်း ထောင့်ငါးရာ နှစ်ထောင်ဆိုရတယ်။ ကျန်တာမင်းယူ ..."

"အံ့မာ"

လွမ်း ခါးကို ဆတ်ခနဲထောက်ပစ်၍ ပါးစပ်ထဲမှာ စကားလုံးတွေ အလှအယက်ပြည့်သိပ် နေတာကို ခေါင်းစဉ်ရွေးနေဆဲ

"လုပ်ပါ ချာတိတ်ရာ ကိုယ်အချိန်မရတော့လို့ ပါ"

သူက လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသည့် အနက်ရောင်လက်ဆွဲအိတ်သေးသေးလေးကို ပိုက်ဆံတွေနဲ့ အတူ အတင်းထိုးပေး၍ တောင်းပန်နေ၏။

လွမ်းဒေါသတွေက အဆမတန် တနင့်တပိုးကြီးပါ

"ရှင်ကြီးက လူကို ပိုက်ဆံပေးပြီး ခိုင်းတိုင်းလုပ်မယ့် လမ်းတလေမမှတ်နေလို့ လား"

"ကျွတ်"

သူမျက်နှာမဲ့သွားကာ ဖျတ်ခနဲခါပစ်လျက် ကျွတ်ခနဲ စုတ်သပ်လိုက်ပုံမှာ ဘယ်လိုကြီးမှန်း မသိပေမယ့် လွမ်းမျက်လုံးထဲမှာ တော့ ကြည့်ကောင်းသွားတာပဲ ဖြစ်၏။

"လမ်းတလေမလို့ ထင်ရင် ငွေရောပစ္စည်းရော ထိုးအပ်နေပါ့မလား"

သူက အရေးတကြီးပုံစံနှင့် ဘောင်းဘီနောက်အိတ်ထဲမှာ လိပ်စာကဒ်လေးတစ်ခု ထပ်ထုတ် လိုက်ပြီး အိတ်မည်းလေးထဲ ထည့်လိုက်ကာ

"ရော့ပါကွာ အဲဒီလိပ်စာအတိုင်း သွားပေးပေးစမ်းပါ။ ပိုက်ဆံပေးခိုင်းတယ်လို့ မထင်နဲ့ ၊ ချာတိတ်မို့လို့ ညီမလေးလိုသဘောထားပြီး မုန့်ဖိုးပေးတယ်လို့ မှတ်လိုက်၊ ကျေးဇူးတင်တယ် တကယ်နော်"

လွမ်း ဘာမှ မပြောရသေးမီ သူတစ်ချက်မှ ပြန်မကြည့်တော့ဘဲ ကျောခိုင်းသွားပြီ ဖြစ်၏။

မြတ်စွာဘုရား မှောင်ခိုပစ္စည်းတွေ ဘာတွေဖြစ်နေမှ ဖြင့် တွေးလိုက်မိကာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှုပ်ထွေးနေသည့် လူတွေဆီကို ဝေ့ကြည့်မိ၊

အိတ်ကိုလည်း ငုံ့ကြည့်ရင်း သုံးဆယ့်တစ်လမ်းဘက် ပြေးတက်ကာ နီလာဒန်ပေါက်ဆိုင်ထဲ ကပ္ပာကယာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည် ။

"အစ်မ ပါဆယ်လား"

"အင်း မဟုတ်ဘူး ၊ အဲ ... ဟုတ် ... ဟုတ်တယ်"

လွမ်း အိတ်ထဲကို နှိုက်လျက်နှင့် အယောင်ယောင်အမှားမှား ပြောလိုက်မိသည်။ ။

ပြီးတော့ ဒန်ပေါက်စောင့်နေရင်း ထုတ်ကြည့်လိုက်တော့ သားရေအိတ်အညိုလေးတစ်လုံး ဖြစ်ကာ သံလိုက်စေ့လေးကို ဆွဲဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့

"ဟယ် မျက်မှန်လေးတော့ ... လှလိုက်တာ"

တကယ်ဒီလောက်လှတာကို မြင်ကိုမမြင်ဖူးတာဖြစ်သည်။ ။

မျက်မှန်လေးမှန်းသိတော့ စောစောက ထိတ်လန့်သွားခဲ့သည့် စိတ်တွေလည်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လျက် ငွေကိုင်းတပ် အကြည်ရောင်မျက်မှန်လေးကို ဆိုးဆိုးဆတ်ဆတ် ထုတ်တပ်ပစ်လိုက်၏။

မှန်အကြည်လေးသည် ရိုးရိုးကြီးမဟုတ်ဘဲ ရွှေအိုရောင်တွေဖြာနေပြီး တပ်လိုက်တော့လည်း မြင်ကွင်းအားလုံးက ရောင်ပြန်တောက်ပနေသည်။ ။

လူကိုကြည့်လျှင် သွား မျက်ဝန်းတို့ မှာ တလက်လက်ဖြာ၍ ရွန်းလဲ့ကာ ကိုယ့်ကိုပဲ သဘောကျလို့ ကြည့်နေသလိုလို

တစ်ခုခုကိုပဲ တပ်မက်စိတ်နဲ့ ကြည့်နေသလိုလို

ဒြပ်ဝတ္ထုအမျိုးမျိုးတို့ မှ အကြည်လွှာရှိသမျှ အရာအားလုံးကို တောက်ပနေစေခြင်း ဖြစ်၏။

မျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်တော့ လှလိုက်တာဆိုသည့် အရာအားလုံးက ဘာမှ မဟုတ်ဘဲ ဖြစ်နေပြန်သည်။ ။

လွမ်း မျက်မှန်လေးကို သဘောကျလို့ မဆုံး

လိပ်စာကဒ်လေးကို ထုတ်ကြည့်လိုက်တော့

Brothers အီလက်ထရောနစ်

ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူ ... ဟု ရေးထားသည်

ဆက်လက်ပါရှိသည့်လိပ်စာကို လွမ်းစိတ်မဝင်စားတော့ပါ။

ထိုမျက်မှန်လေးဟာ ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူကို ပေးလိုက်တာဟု ပဲ မှတ်
လိုက်၏။

ပြီးတော့ မျက်မှန်လေးက အဝိုင်းမဟုတ် လေးထောင့်မကျ သေး
သေးရှည်ရှည်လေး ဖြစ်၏။

"စိတ်တော့မကောင်းဘူး၊ ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူရေ လွမ်းက ဒါလေးကို
ကြိုက်လို့ "

ဘာဖြစ်လဲ သူကသူဌေးပဲ

လွမ်းက ဒါမျိုးကို ဝယ်နိုင်တဲ့ သူမဟုတ် ...

ဖေဖေက ကုမ္ပဏီပြုတ်သွားလို့ ကြွေးတင်တာကို ရှိတာတွေ ရောင်း
ချဆပ်နေသည် ။

မေမေကလည်း ငါမဖြုန်းလည်း ကုန်မှာ ပဲ ဟု ညည်းညူကာ စီးပွား
ပျက်နေသည့်ကြားမှ ဝယ်လိုက်တဲ့ အဝတ်အစား ထွက်လိုက်တဲ့ ခရီး လွ
မ်းအတွက်ကျတော့ ဘယ်သူ့စာရင်းထဲမှ မပါ။

ခုဆိုဖေဖေ အိပ်ရာထဲလဲနေတာ မေမေက အိမ်မကပ်တော့ဘူးဆို
တော့ လွမ်းမှာ ဖေဖေကိုပြုစု နေရသေးသည် ။

ငွေတစ်သောင်းပြည့်အောင် မကိုင်ရတာကြာလှပြီ

လွမ်းမျက်မှန်လေးကို ယူထားလိုက်ကာ စာတစ်စောင် ချက်ချင်း

ကောက်ရေး၏။

ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူ

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူထံ အလွန်လှပသော မျက်မှန်လေးတစ်လက် ပို့ခိုင်းပါသည်။ ။

သို့သော် ထိုပစ္စည်းလက်ခံသူ တစ်စုံတစ်ယောက်က ထိုဟာကို နှစ်သက်သွားသည် ဖြစ်ရာ ဆောရီးလို့ နှုတ်ဆက်ရင်းပဲ

စာကို စာတိုက်ကနေထည့်ပေးပြီးတော့ လွမ်း ဘယ်သွားသွား မျက်မှန်လေး ထုတ်တပ်ကာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အပြစ်ရှိသည် လည်း မထင်ခဲ့ဘဲ

...

နောက် နှစ်နှစ်ကြာလေမှ

"ခဏလေးငှားပါ လွမ်းရယ် နင်ကလည်း ဒီမှာ ရွှေရောင်လေးဝတ်ထားလို့ ခဏတဖြုတ် ပဲများကြည့်ချင်လို့ ပါ"

"မငှားနိုင်ပါဘူး ငါတောင်ကြိုက်လွန်းလို့ သူခိုးကျင့်သူခိုးကြံယူထားရတာ နှစ်နှစ်ရှိပြီ ဒီနေ့ထိ လုံးဝကိုယ်နဲ့ မကွာထားတာ"

မြကျွန်းသာထဲက အတူထွက်လာကြရင်း လွမ်းက မျက်မှန်လေးကို ခုမှ မြင်ဖူးသူလို သေချာကြည့်ရင်း ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားသလိုလေးပြောကာ ပြန်တပ်မလို့ လုပ်တုန်း

"ဟိတ်"

"ဟင်"

လွမ်း မျက်မှန်ကိုင်ထားသည့် လက်ကောက်ဝတ်လေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆောင့်ဆွဲပစ်လိုက် ခြင်းခံရကာ

" ရှင် ... ရှင်ကြီးက ... ဟို "

" ဟုတ်တယ် သူ့ခိုးမိပြီ "

သူငယ်ချင်းတွေလည်း အံ့ဩကုန်ခဲ့လျက် လွမ်းလည်း ရုန်းဖို့ သတိမရဘဲ သူ့ထိုးသိပ်တင် လိုက်တဲ့ ကားပေါ်ရောက်မှ

" ဟင် ... ဒါ ... ဒါဘာလုပ်တာလဲ ... ခုချပေး... ချပေး "

ကားက သိမ့်ခနဲဆောင့်ထွက်သွားပြီး လက်တစ်ဖက်နှင့် လွမ်းကို သူကတင်းကျပ်စွာ ဖမ်းဆွဲထား၏။

" ငြိမ်ငြိမ်နေနော် ဒီမှာ ကားမောင်းနေတာ နှစ်လောင်းပြိုင် ဖြစ်သွားမယ် "

ပြောရင်းကားက ခါယမ်းသွားသဖြင့် လွမ်းအတင်းဆင်းဖို့ ရုန်းနေရာမှ ငြိမ်ကျသွားသည် ...

ဒီအချိန်မျိုးမှာ ဒီလူကြီး လွမ်းဘေးမှာ ဘွားဘွားကြီး ပေါ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားခဲ့ ပါ့မလား။

ကားလေးက အင်းယားကိုပတ်ကွေ့၍ မောင်းရင်း လူရှင်းသော နေရာမှာ ရပ်တန့်သွား၏။

" မင်း ဘာလုပ်ထားလဲ ကိုယ့်အပြစ်ကိုယ်သိလား "

လွမ်း မျက်နှာလေးကို တင်းပစ်ကာ သူ့ကို ဂျစ်ကန်ကန် ပြန်ကြည့်လိုက်၏။

" လွမ်း ခိုးတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဒေါ်သိမ့်မြကြာဖြူကို ပြောလိုက်ပြီးမှ ယူတာ "

" သူက ပိုင်ရှင်မှ မဟုတ်တာ၊ ကိုယ်ကပိုင်ရှင် မင်းကိုမပေးဘဲ ယူ

တာ မင်းခိုးတာပေါ့ကွ "

ဘယ်လိုမှ ခေါင်းထဲထည့်မထားခဲ့သောကိစ္စ

ကိုယ့်မှာ လည်း အပြစ်ရှိနေတာကို ရုတ်တရက် ဘာပြောရမှန်း
လွမ်းမသိ။

ထို့ကြောင့်

" ရော့ ပြန်ယူ ... လွမ်းသွားမယ် "

လွမ်း သူ့ပေါင်ပေါ်ကို မျက်မှန်တင်ပေးကာ ကားတံခါးလှည့်ဖွင့်
တော့ သူက လွမ်းကိုယ်လုံး လေးကို တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်ကြီး ဆွဲပွေ့လိုက်
ကာ

" ဒီလို ပြန်ပေးလိုက်တာနဲ့ ပြီးရောလား "

" အို ... ဘာလုပ်တာလဲ လွှတ်နော်၊ ရှင် ... ရှင်ကြီး မယုတ်မာနဲ့
လွမ်းအော်လိုက်မှာ "

တကယ်တမ်းကျတော့ သန်မာသည့်သူ့လက်များကြားမှာ လွမ်းတု
တ်တုတ် မလှုပ်နိုင်တော့ဘဲ အော်ဟစ်ခြင်းလည်း မပြုနိုင်ခဲ့ပါ။

နှုတ်ခမ်းမွေး၊ ပါးသိုင်းမွေးတွေနဲ့ ပေမယ့် သူ၏ ရှည်ကြာသော အန
မ်းတို့ က ကြမ်းတမ်းခြင်း မရှိပေ။

ငြိမ့်ငြိမ့်လေး စီးဆင်းသွားသည့် ရေအလျင်ထက်က ပွင့်ဖတ်လေးသ
ဖွယ် လွမ်းရင်တွေ ပရမ်းပတာ လှုပ်ခါသွားခဲ့လေသည်။

" အဲဒီတုန်းက မင်းကို ကိုယ်ခဏလေး စကားပြောပြီးထားခဲ့တာပဲ
...ဒါပေမဲ့ ခဏခဏ သတိရနေတယ်၊ ဒါလျော်ကြေးတောင်းတာ မဟုတ်
ဘူး နော် ချစ်လို့ နမ်းတာ " တဲ့

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်လောက်က ဆယ်မိနစ်လောက်ပဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖူးသည် ၊ ခပြန်တွေ့တော့ ချစ်တယ်လို့ ပြော၏။

အဓိပ္ပါယ်မရှိလိုက်တာ

လွမ်းခေါင်းခါနေမိသည် ၊ နှလုံးသားက အတင်းပဲခေါင်းညှိတ်ခိုင်း
နေသည် ။

" ကိုယ်က သဘောသားက ခဏခဏခရီးထွက်နေရတာ မင်းကို စဉ်းစားခွင့် တစ်ခါပေးရမယ်ဆိုရင် နှစ်နဲ့ ချီကြာမှာ လုပ်မနေပါနဲ့ ကွာ မင်းမှာ ရည်းစားမှ မရှိတာ ကိုယ်နဲ့ လိုက်ခဲ့ "

ပြောပုံက ပေါ့ပျက်ပျက်နဲ့ ပါပဲ

လွမ်းကို အထင်သေးသလိုလို သူက ဒီလိုပဲရှုပ်နေကျလိုလို ဒါပေမဲ့
ဖေ ဖေ အ ပေ ၂၆ ၂၁ ကြွေးတွေအများကြီးတင်ထားသည့်
သူဌေးဆိုသောလူကြီးနဲ့ လွမ်းကိုပေးစားတော့မလိုလို၊ ဖေဖေ စကားစ
လာတော့

" ဦးရဲမြင့် "

" ၆၀၁ "

"လွမ်းကို လာခေါ်"

" လာပြီ "

သူချက်ချင်း ဖုန်းချသွားပြီး ဆယ့်တစ်မိနစ်တိတိမှာ လွမ်းတို့ ခြံရှေ့
ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ ကားပေါ်မှာ သူ့ဘေးမှာ လွမ်းထိုင်မိတော့

" ချာတိတ် ကိုယ့်ကိုယ့်လား "

" မသိဘူး "

" ဘာလို့ လိုက်လာတာလဲ "

" ဟင့်အင်း မသိဘူး "

သူက ကားမောင်းရင်း ရယ်၍

" အခု ဘယ်ကိုခေါ်သွားမယ်ထင်လဲ "

" မသိပါဘူးဆိုမှ ... "

" မကြောက်ဘူးလား "

" ဟင့်အင်း "

" ကိုယ့်ကိုချစ်လား "

" အင်း "

" အိုခေ "

" အား "

သူကားကို ချက်ချင်းရပ်ပစ်ကာ လွမ်းကို ဆွဲပွေ့လိုက်တော့ လွမ်းလန့်ဖျန်သွား၏။

" အဲဒီ အင်း တစ်လုံးကိုပဲ ကိုယ်လိုချင်တာ နောက်တစ်ပတ်ဆို ကိုယ် သဘောတက်ရတော့မှာ မင်းကို ဇွတ်ခိုးပြေးပြီး လက်ထပ်ဖို့ ထိ စိတ်ကူး နေတာသိလား၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကရုပ်ဆိုးတယ်၊ မင်းက သိပ်လှနေလို့ စဉ်းစားနေတာ ပြီးတော့ မင်းကကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ကျော် ငယ်နေတာကို လန့်တယ် "

သူက လွမ်းကို တင်းကျပ်စွာဖက်ထား၍ အတင်းဖိကပ်နမ်းရှိုက်နေတာကို လွမ်း တားဆီးဖို့ မေ့နေ၏။

" ကိုယ့်မှာ အနှောင်အဖွဲ့မရှိဘူး၊ ရန်ကုန်မှာ နေစရာလည်း မရှိဘူး၊ ဒီကားတစ်စီးပဲရှိတာကွ၊ ဒါပေမဲ့ မပူပါနဲ့ မင်းကိုကိုယ် အားလုံးဖန်ဆင်းပေးနိုင်တယ် "

သူက ပြောတဲ့ အတိုင်းလုပ်ခဲ့သည်။ ။

ဘဏ်မှာ စုထားသမျှ ငွေတွေကိုထုတ်၍ ခြံနဲ့ ပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်လေးဖြစ်အောင် အားချင်း ဝယ်ပစ်သည်။ ။

လွမ်းလက်ထဲမှာ ငွေတွေအထပ်လိုက် ထည့်ပေးခဲ့ပြီး သဘောတက်သွားတော့ လွမ်းကို မေမေတို့ လက်ထဲ သေသေချာချာအပ်ခဲ့၏။

" ကျွန်တော် မရှိတဲ့ အချိန်လေးမှာ လွမ်းကို မိဘနဲ့ ပဲ စိတ်ချလို့ ပါ "

ခိုးပြေးသည့်အပြစ်ကို ကျေနပ်အောင်တောင်းပန်၍ ငွေတွေနဲ့ လည်းပုံ၍ ကန်တော့ သေးသည်။ ။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေတို့ က လက်ခံတော့ သူကျေနပ်သွား၏။

မထင်မှတ်ဘဲ ကံကြမ္မာပြောင်းလဲသွားတာက ထိုမှ စခဲ့တာဖြစ်သည်။ ။ မမသီဂီနွယ် မွေးဖွား ကျန်ရစ်ခဲ့သော သမီးလေးရဲရင့်ထန်သည် ထိုအချိန်က ဖေဖေတို့ လက်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့တာ တစ်လသမီး လေးပဲ ရှိသေးသည်။ ။

" တူမလေးလည်း ဖြစ် မိဘမဲ့လေးလည်း ဖြစ်ဆိုတော့ ဒီမိန်းကလေးရဲ့ ရှေ့ရေးကို သမီးပဲ တာဝန်ယူစေချင်တယ် သမီးရယ်၊ သူ့အဖေက ဖဲသမား လူဆိုး ဒီကောင် ကလေးရှိမှန်းသိလို့ လာပြန်တောင်းရင်တောင် မြေးလေးကို ဖေဖေတို့ မထည့်နိုင်ဘူး ဖြစ်နိုင်ရင် မောင်ရဲမြင့်နဲ့ သမီးတို့ရဲ့ သမီးဦးလေးအဖြစ် ကိုယ့်သမီးရင်းလေးလို သဘောထားပြီး ထာဝရစောင့်ရှောက်သွားစေချင်တယ် "

ဖေဖေက လွမ်း လက်ထဲကို အပ်ခဲ့သည်။ ။

အစ်မရင်းက မွေးခဲ့သည့်တူမလေးမို့ လွမ်း သမီးလေးကို တုန်နေ အောင်ချစ်ခဲ့သည်။ မိဘမဲ့လေးမို့လည်း ကရုဏာ ပိုခဲ့မိတာဖြစ်သည်။ ။

ကိုကိုဟု သူ့ကိုယ်သူ တိုးတိုးလေး ကင်ပွန်းတပ်ပြောသွားသည့် ကို ကိုကိုလည်း သတိရမိပါသည်။ ။ ကိုကိုပြန်လာလျှင် လွမ်းပြောမည်။ သ မီးလေးကို လွမ်းနဲ့ ကိုကိုမှ လွဲ၍ တခြား သူစိမ်းပတ်ဝန်းကျင်မှာ လွမ်း တို့ သမီးဟု သာ သိစေရမည်။

လွမ်း စိတ်ကူးလေးတွေကို အမြဲအလိုလိုက်တတ်ခဲ့သော ကိုကိုကို လွမ်း နှစ်ခါမပြောခဲ့ရ။

" သတ္တဝါကယ်တာပဲ လွမ်းရယ် ပြီးတော့ လွမ်းရဲ့ တူမလေးပဲ မင်း ပျော်တယ်မို့လား "

" အင်း ကိုကို ကတိပေးနော် ကိုကိုသမီးလို့ ပဲပြော "

" စိတ်ချ ကိုကိုဘက်က ရှားရှားပါးပါးရှိတဲ့ အဒေါ်ကိုတောင် မသိစေ ရဘူး သူတို့ နဲ့ လည်း ဝေးပါတယ် တွေ့ဖြစ်ကြမှာ လည်း မဟုတ်ပါဘူး "

ထိုတစ်ခုကတော့ ကိုကို ခန့်မှန်းခဲ့တာ လွဲခဲ့သည်။ ။

နောက်မကြာခင်မှာ ပဲ ထိုအုပ်စုနှင့် လွမ်း ကံကြမ္မာမျက်စိမှား၍ ဆုံ ဆည်းခဲ့ရလေသည်။ ။

ထိုအုပ်စုကြောင့် မုန်တိုင်းကြားက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှယ် မယိုင် လဲသော်လည်း လေပြင်းကြောင့် လူးလူးလဲလဲပျက်စီးမတတ် ဖြစ်ခဲ့တာ တွေတော့ရှိခဲ့၏။

ကိုကို ကားအက်ဆီးဒင့်ဖြစ်ပြီး သေဆုံးခဲ့ရခြင်းမှာ လွမ်းဘဝ ကံဆိုး

မိုးမှောင်ကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

ထိုအချိန်မှာ လွမ်းဘက်က မိဘနှစ်ပါးလည်း မရှိကြတော့။

အက်ဆီးဒင့်ဖြစ်သည့် ကားလေးမှာ လည်း ဒဏ်ရာများ စွာနှင့် တစ်ခါတည်း ရောင်းပစ်ခဲ့ ရသည်။ ။ ကိုကိုအလိုလိုက် ယုယထားခဲ့သမျှ ကိုကိုဖန်ဆင်းခဲ့သော အားလုံးသည် ကိုကိုနဲ့ အတူ ထာဝရ ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြ၏။

လွမ်းဘာမှ မလုပ်တတ်မကိုင်တတ်နှင့် ကျန်ခဲ့သောအခါ ရှိသမျှလက်ဝတ်လက်စားတွေ ရောင်းချခဲ့ရသည်။ ။ အိမ်တွင်းမှာ ရှိသမျှ အဖိုးတန် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းအားလုံး တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြုတ်ခဲ့ရရင်း ကိုကိုကို တမ်းတ၍ ငိုခဲ့ရတာ မျက်ရည်မစဲ

ကိုကိုမရှိခဲ့ရင်ဆိုသည့် အတွေးမျိုးလည်း မဝင်ခဲ့ဖူး ရင်ထဲမှာ ကိုယ့်အတွက်သာမက သမီးလေး၏ ရှေ့ရေးပါ နှစ်ဘဝစာရန်းကန်ရတော့မည့် အခွင့်အရေးဟာ ခုရော နောက်ရော ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့။

"တကယ်လို့ ကိုကိုတစ်ခုခုဖြစ်သွားရင်ဆိုပြီး လွမ်းအတွက်စိတ်ပူလို့ အလုပ်တစ်ခုခု ရင်းနှီး ထူထောင်ပေးဖို့ ကိုကိုစိတ်ကူးမိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ကွာ လွမ်းက ငယ်ပါသေးတယ်၊ ကိုကိုလည်း မသေနိုင်သေးပါဘူး၊ ဟုတ်တယ်နော် ဒီအတိုင်းလေးပဲနေကွာ ကိုကိုလွမ်းကို ခိုင်းရမှာ စိတ်မချဘူး "

ကိုကိုက လွမ်းကိုဆို ဖက်ထားတာတောင် ပေါင်ပေါ်ပွေ့တင်ပြီးမှ သိမ်းကျုံးဖက်ထား တတ်တာ

လွမ်းကိုနမ်းတိုင်း လွမ်းရဲ့ ပါးလေးကိုဖြစ်ဖြစ်၊ မေးဖျားလေးကိုဖြစ်ဖြစ် လွမ်းထအော်သည် အထိ ကိုက်ပစ်တတ်သူ

" အသည်းယားလို့ ကွာ ဆောရီး "

" ဆောရီး ဆောရီး ချစ်လို့ စိတ်မဆိုးရဘူးလေ "

လွမ်းနားမှာ ကိုကိုရှိနေချိန်များ သည် နတ်တို့ ဖန်ဆင်းသော ကြာဠ
ယျာဉ်ကြီးထဲ ရောက်နေသလိုပါပဲ

ထိုအချိန်များကို ကိုကိုက သူနဲ့ အတူ တိခနဲဖြတ်ချပြီး နှုတ်သိမ်းပါ
သွားတဲ့ အခါ

" အို ရပြီ ရပြီ ဦးလေး လွန်သွားပြီ နောက်နည်းနည်း ဆုတ်ပေးပါဦး
"

" ဪ ပြောရောပေါ့ကွယ် "

ကားသမားလူကြီးက စိတ်မရှည်သော်လည်း သည်းခံလိုက်သည့်
လေသံနှင့် မျက်နှာ မကြည်သာ။

အိမ်ကထွက်ခဲ့ပြီး ဖုန်းဆက်သည် ။

ဖုန်းထဲမှ ဦးဆန်းဆက်၏ တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့် အပြင်ထွက်ခဲ့ရသည့်
အချိန်အထိ ရင်ထဲမှာ အတိတ်က ကိုကိုနှင့်ပတ်သက်သော သာယာကြ
ည်နူးမှုများကို တသိမ့်သိမ့်ခံစားနေခဲ့မိတာ သတိလက်လွတ်

လွမ်းကားပေါ်မှာ ဆင်းလျက် သက်ပြင်းလေးချလိုက်မိသည် ။

အတိတ်နဲ့ ပစ္စုပ္ပန်က နီးနီးလေးရှိနေသည့်အတိုင်းပါပဲ။

အဝင်ဝဘက်ကို ကျောပေးရပ်လျက် အောက်ဘက်လမ်းမကို ငုံ့ကြ
ည့်နေသည့် ကျောပြင်ကို မြင်လိုက်ရလျှင် လွမ်းတစ်ကိုယ်လုံး ဖျင်းခနဲဖြ
စ်သွားမိလေသည် ။

နောက်ကနေမြင်ရသည့်ပုံစံသည် ခေါင်းဖျားမှ ခြေဖျားအထိ

အရပ်မြင့်ပုံ ခပ်နွဲ့နွဲ့ ခြေချဲ့ ခါးထောက်၍ ရပ်နေပုံ

ဆံပင်များ လှိုင်းတွန့်ရေးရေးရှိနေတာကအစ ကိုကိုနဲ့ တထေရာတည်း

ထိုသူရှေ့မှ စီးကရက်မီးခိုငွေ့တွေ တလွန့်လွန့်တက်နေတာမြင်ရသဖြင့် ထိုသူစီးကရက် သောက်နေတာမှန်း သူမသိလိုက်၏။

အထဲဝင်လိုက်သည် နှင့် လွမ်းသိပ်ကြာကြာ မရပ်လိုက်ရသေးဘဲ သူချာခနဲလှည့်ကြည့်သည်

" မင်းရောက် လာပြီလား "

လွမ်းမဖြေနိုင်သေးပါ။

အရပ်အမောင်း ပုံစံသာတူသော်လည်း သူ့အသားအရေသည် ကိုကိုလို မည်းညိုသည် မဟုတ်ဘဲ ဖြူဝင်းရှင်းသန့်လျက် နှုတ်ခမ်းပါးတို့ ကလည်း နီးမြန်းနေပြီး လွန်စွာချောမောသော မျက်နှာပြင်ဟာ ကိုကိုနဲ့ တူသလားဆိုတာ စိတ်ဝင်စားမှုများ နှင့် သူ့မျက်နှာမည်းကို စောင့်ငေး နေခဲ့မိသော လွမ်းမျက်နှာလေးမှာ စိတ်ပျက်ခြင်းကို ချက်ချင်းဖြစ်တည်သွားကာ မျက်ခုံးလေး နှစ်ဖက်ပါ တွန့်ခနဲ မှန်ကုတ်သွား၏။

" မင်းက အလွမ်းရင့်ရင့် ဆိုတာလား "

လွမ်း နှုတ်ခမ်းလေးစေ့၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည် ။

" ထိုင်ပါ "

လွမ်းကို စားပွဲရှေ့ကကုလားထိုင်ကို မေးဆတ်ပြ၍ သူက နေရာမှာ

ပြန်ထိုင်၏။ ရွှေကိုင်းနှင့် မျက်မှန်နက်ကို တပ်ထားလျက် ထိုသူသည် ကိုကိုနဲ့ စာလျှင် အများကြီးငယ်ပါလိမ့်မည်။ အဖြစ်နိုင် ဆုံးက လွမ်းနဲ့ ဆိုမတိမ်းမယိမ်းလောက်ပဲ ရှိလိမ့်မည်။

ဒီနေ့ ကုမ္ပဏီက ပိုင်ရှင်သစ်ပြောင်းသွားပြီ။ အလုပ်သမားဝန်ထမ်းထုတ်တာ နုတ်တာတွေ ရှင်းကြမည်။

ဒါကြောင့် လွမ်း မလာတော့တာပါ။

ဘယ်တော့မှ မလာတော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပြီမို့ စိတ်ဒုံးဒုံးချနေခဲ့တာဖြစ်သည် ။

ဦးဆန်းဆက်သာ အရေးတကြီး ဖုန်းမဆက်ခဲ့ဘူးဆိုပါက ခုလိုရောက်လာခဲ့လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

" မင်း သူနဲ့ သွားတွေ့လိုက်ပါ လွမ်းရယ်၊ တို့ ကအားလုံးအဆင်ပြေအောင် ပြောထားခဲ့ပြီးသား၊ သူကလည်း အတွင်းရေးမှူးကိစ္စအတွက် ပြောင်းလဲဖို့ ဘာမှ မစီမံရသေးဘူးတဲ့ ၊ သူနဲ့ တွေ့ပြီးမှ မင်းဆန္ဒနဲ့ မင်းဆုံးဖြတ်ပေါ့၊ အခုတော့ သွားတွေ့လိုက်ပါ "

လွမ်း ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ လမ်းစရိတ်ရှိမရှိ စစ်ကြည့်ပြီး အိမ်ထဲသို့ပင် ပြန်မဝင်တော့ဘဲ ဆက်ထွက်လာခဲ့တာဖြစ်သည် ။

စိမ်းညိုသည့် မျက်ခုံးတန်းလေးနှစ်ဖက်က ထင်းလျက် စင်းကော့ကော့နှာတံလေးက ဘိုဆန်နေသည် ။

နီထွေးသည့် နှုတ်ခမ်းထူ ပြည့်ပြည့်လေးတွေက စိတ်တိုင်းကျပုံဖော် ဆွဲထားသလို လှချင်တိုင်းလှနေသည် ။

ထိုမျက် နှာလေး မှာ ဖြူဖျော့ဖျော့ ဝင်းစက်စက်လေးသာရှိကာ လိမ်းခြယ်ခြင်းဆို မြူတစ်မှုန်စာမှ တင်မနေတာကို မြင်တာနှင့်သိသည်

သူ စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ရင်း မျက်မှန်ကို အသာချွတ်သည် ။ သဘာဝ
မျက်နှာလေးအတိုင်း ပို၍ ထင်ရှားလာ၏။

" မင်း နေမကောင်းလို့ မလာတာလား "

" မဟုတ်ပါဘူး "

" ကိုယ့်နာမည် ရန်ကာကွယ် မင်းသိထားလား "

" အမှတ်တမဲ့ပါပဲ "

" ဘယ်လို "

သူ့မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်တက်သွား၏။

" မင်းမှာ အမှတ်တမဲ့ ထားလိုက်ဖို့ တွေ တော်တော်ရှိနေသေးလား "

" တော်တော်မရှိပါဘူး၊ မှတ်ထားဖို့ မလိုတာကို တမင် ရွေးထုတ်
ထားလိုက်တဲ့ သဘောပါ "

" ဒါဆို ... "

" လွမ်း ဒီမှာ အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးဆိုရင် ဒီကဘယ်သူ့ဖြစ်ဖြစ် မှတ်
ထားဖို့ မလိုတော့ဘူးလေ ဒါပါပဲ "

" လွယ်လှချည်လား "

သူက နောက်မှီမှာ ခပ်မတ်မတ်မှီလိုက်ပြီး လွမ်းမျက်နှာကို စိုက်ကြ
ည့်၏။

" ဒီကုမ္ပဏီက ဝန်ထမ်းတွေကို ကိုယ်ဘယ်သူမှ ဖြုတ်မပစ်သေးဘူး၊
လည်ပတ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လောလောဆယ် လေ့လာနေရုံပဲ "

စကားရပ်ပြီး သူက လွမ်းကို ကြည့်ပြန်သည်။ ။ ပြီးမှ ဆက်၍

" ဒီလုပ်ငန်းတွေကို ကိုယ်သိပ်စိတ်ဝင်စားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ၊ တကယ်က လက်လှမ်းမီသရွေ့ ဘွဲ့တွေကိုယ်ယူခဲ့တယ်။ နောက်ကျမှ ဝါသနာပါတဲ့ လိုင်းတစ်ခုမှာ နစ်မြုပ်သွားဖို့ ပေါ့ ဖြစ်လာတာက ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းမှာ ဦးစီးဖို့ ၊ ဒါကမဖြစ်မနေ လုပ်ရတာဆိုတော့ ရှောင်လွှဲလို့ မရဘူး၊ ကိုယ်ပြောချင်တာက ဒီလုပ်ငန်းကို လောလောဆယ် ကိုယ်မကျွမ်းသေးဘူး ၊ မင်းမရှိလို့ မဖြစ်တာဟာ အစကတည်းက သေချာပြီးသား "

လွမ်းသူ့ကို စူးခနဲတစ်ချက်ကြည့်ကာ မျက်နှာလွှဲလိုက်၏။ ဝတ်ထားသည် ကလည်း ပန်းနုရောင်ရိရိဘလောက်စွာ ပွပွလေးဖြစ်သည်။ ။ ဘာမှလိမ်းခြယ်မထားပေမယ့်လည်း ဒီအတိုင်း ဖြန့်ချထားသည့် ဆံပင်အောက်က နက်မှောင်လက်တောက်လျက် အရောင်မရှိသော မျက်နှာလေးကို ဝင်းအိလှပစေသည် ပဲဖြစ်ရာ ... သူစေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်၍ စကားဆက်ဖို့ မေ့နေ၏။

လွမ်းက ဘာမှ မသိသလို မျက်နှာလေးကို ခပ်တည့်တည့်လှည့်လာကာ

" လွမ်း အလုပ်မလုပ်တော့ဘူးဆိုတာ ဦးဆက်ကိုပြောထားပြီးသားပါ "

" မဆိုင်ဘူးလေ အခုကိုဆန်းနဲ့ ကိုယ် လူချင်းချိန်းမယ်၊ ဒါပေမဲ့ လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေတဲ့ နှုန်းနဲ့ ဘာမှ မပတ်သက်ဘူးဆိုတော့ ကုမ္ပဏီစည်းကမ်းအတိုင်း မင်းအလုပ်ကထွက်ချင်ရင် ခြောက်လကြာမှ ထွက်လို့ရမှာ "

နဂိုကတည်းက ဒီအလုပ်က ထွက်လိုက်သည် နှင့် အဘက်ဘက်က အခက်အခဲတွေရှိလာမှာ ကို သိထားသည့်စိတ်က အတိုက်အခံလည်း သိ

ပ်မလုပ်ချင်တော့ဘဲ လွမ်းကို ငေးငိုင်းသွားစေခဲ့၏။

" မင်းက မလုပ်ချင်ဘဲ ဆက်လုပ်ရမှာ ဆိုတော့ ကိုယ့်ဘက်က မင်း အခုရတဲ့ နဂိုလစာကို နှစ်သောင်းပိုပေးမယ် "

လွမ်း လှိုက်ခနဲဝမ်းသာသွားပေမယ့် သူ့မျက်နှာကို သေသေချာချာ အကဲခတ်မိအောင် ကြိုးစားသည် ။

မျက်မှန်ပြန်တပ်ထားသည့် သူ့မျက်လုံးတွေကို မမြင်ရပါ။

"တစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ကိုဆန်းနဲ့ ကိုယ်က နှစ်နှစ်ပဲကွာတာ၊ မင်း Form ဖြည့်ထားတဲ့ စာထဲမှာ အရဆို ကိုဆန်းက မင်းထက် နည်းနည်းလေး ပဲအသက်ကြီးတာပဲ ဘာဖြစ်လို့ ဦးဆက်လို့ ခေါ်တာလဲ ...

လွမ်းက ဘာမှ မဖြေ။

" အဲဒါ ကိုယ့်ကိစ္စတော့မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုယ်ပြောချင်တာက မင်းနဲ့ ကိုယ်ရွယ်တူပဲ မင်းကိုယ့်ကို ဦးတပ်မခေါ်ပါနဲ့ "

ဪ ကိုကိုပုံစံ ဂိုက်ဆိုင်မျိုးနဲ့ ပေမယ့် ကိုကိုထက် ဆယ်နှစ်ကျော် လောက် ငယ်နေတာပဲ

ဘာမှ အံ့သြစရာမရှိပေမယ့် အံ့သြမိသည် ။

ဆန်းဆက်ဆိုသောနာမည်နှင့် ထိုသူကို ဦးတပ်ခေါ်လိုက်သည် က ကိုယ့်ရဲ့ သူဌေးဖြစ်သည့် အပြင် ဆန်းဆက်ဆိုသူ၏ နာမည်ရဲ့ နောက်က ပါလာသည့် ကြိုတင်ရှောင်ရှားသင့်သော အချက်များ ကြောင့်လည်း ပါသည် ။

တကယ်တော့ ဆန်းဆက်က ဦးတပ်ခေါ်ရလောက်အောင် ရင့်ရော် သူလည်း မဟုတ်ပေ။

သူကိုယ်တိုင်ကလည်း လွမ်းဘယ်လိုပဲခေါ်ခေါ် ပိတ်ပင်တားမြစ်ခဲ့တာမရှိ။

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းငေးနေတာကိုကြည့်၍

" အခု မင်းခဏပြန်ပြီး အလုပ်ပြန်ဆင်းပေးလို့ ရမလား "

လွမ်းက ကိုယ့်ကိုယ်ကို တစ်ချက်ပြန်ကြည့်မိကာ

" ဒီအတိုင်းနဲ့ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ပြန်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ဖုန်းတော့ဆက်ပါရစေ "

" ရတယ် ဆက်ပါ "

လွမ်းက ဖုန်းကောက်ဆက်လိုက်၏။

" သမီးလေးလား မေလွမ်း ဒီမှာ အလုပ်အရေးကြီးလို့ ပြန်လာလို့ မရတော့ဘူး၊ အင်း ... ဒါပဲသမီး သမီးလိုတာ ဝယ်ခြမ်းပြီး အိမ်မှာ ပြန်နေနော်၊ တစ်နေ့ကုန်လျှောက်မလည်နဲ့ ... အင်း ... မဟုတ်ဘူး သမီး မေလွမ်းစိုးရိမ်လို့ ပြောတာ ဪ ... သမီးရယ် ... "

လွမ်း ဖုန်းချလိုက်သည် အထိ သူက ထိုင်လျက်မှ မေးထောက်ကြည့်နေသည် ။

" ကိုဆန်းခန့်ထားတဲ့ အတွင်းရေးမှူးက ဆယ်တန်းကျောင်းသူ သမီးတစ်ယောက်ရှိနေတဲ့ အိမ်ထောင်သည် ဆိုတာ ကြားလိုက်တုန်းက ကိုယ်တော်တော်အံ့ဩသွားတာ၊ အတွင်းရေးမှူးဆိုတာ ပညာပြည့်ဝဖို့ အပြင် နုငယ်ဖျတ်လတ်ဖို့ လှပတက်ကြွဖို့ အများကြီးလိုတာလေ "

လွမ်းသူ့ကို တစ်စုံတစ်ရာပြောဖို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လက်ကာပြလိုက်ပြီး ...

" မင်းကို ကိုယ်မမြင်သေးခင်က တွေးမိတာကိုပြောတာ ... အခု မဟုတ်ဘူး "

သူက နှုတ်ခမ်းဖွင့်ရယ်၍ စားပွဲမှာ သွားပြန်ထိုင်သည့် လွမ်းကို စိုက်ကြည့်ရင်း

" ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်နဲ့ ဆိုင်တာ ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ကိုယ်က ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ အခက်အခဲတစ်ခုခု ဖြစ်တာရှိရင် ကိုယ့်ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးလို့ ရပါတယ် "

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောသင့်ပေမဲ့ လွမ်းတစ်ချက်သာ ပြုံးပြလိုက်ပြီး နှုတ်ဆိတ်နေ လိုက်သည် ။

ဆန်းဆက်နှင့် ရန်ကာကွယ် မည်မျှရင်းနှီးကာ သူမအကြောင်းကို ဘယ်လောက်ထိ ပြောဖြစ်ခဲ့ကြသလဲ။

* * *

အခန်း(၄)

ထန် ကားစောင့်နေစဉ် ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ မျက်လုံးက ဟိုရောက်ဒီ ရောက်နှင့် Trader Hotel ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိ၏။

"ဟင် မေလွမ်းပါလား "

လွမ်းရဲ့ ဘေးမှာ ပုံစံတစ်မျိုးနှင့် လွန်စွာကြည့်ကောင်းသော ယောက်ျားနှစ်ယောက်က ယှဉ်တွဲလျက် စကားတွေပြောနေကြ၏။

တစ်ယောက်ကလည်း ချောပေ့ဆိုသည့် မြန်မာနိုင်ငံက ရုပ်ရှင်မင်း သားများ ထက်သာသည် ။

တစ်ယောက်က ဖြူဖြူဝင်းဝင်း အရပ်ကြီးမြင့်ကာ ဘောင်းဘီရှည် န က်ပြာရောင် ရုပ်လက်ရှည်အပြာနှင့် မျက်မှန်နက်ကို တပ်ထားသဖြင့် ထန်မျက်လုံးထဲမှာ ထင်းနေသည် ။

ချောလိုက်တာဟု တိုးတိုးလေး ထပ်ပြောမိသည် ။

လွမ်းက ခြေသလုံးတစ်ဝက်ခန့် ကိုယ်ကျပ်အနက်ရောင်နှင့် အပေါ် က ကုမ္ပဏီဝတ်စုံဖြစ်သည့် အပြာရောင်ကုတ်အင်္ကျီကို ထပ်ဝတ်ထားသ ည် ။

ရင်ညွန့်လောက်ထိ ကြယ်သီးအပြည့်တပ်ထားတာတောင် ကိုယ်လုံး က အကွေ့အဝိုက်တို့ က သတိထားမိလောက်အောင် ထင်းရှင်းနေသည်

ဒေါက်ချွန်အနက်ရောင်မြင့်က ပြောင်လက်နေပြီး ဆံပင်တွေကို ဖြန့်ချထားသဖြင့် ခါးမတ်မတ် ခြေလှမ်းကျဲကျဲ လျှောက်တတ်သည့် ကိုယ်ဟန်က ဆွဲဆောင်မှုတွေအပြည့်

သူတို့ သုံးယောက်လုံး ချောကလက်ရောင် ပြောင်လက်နေသည့် တံခါးခြောက်ခုပါသော ကားကြီးပေါ်ကို တက်သွားကြသည်။

ထန့် ရင်ထဲမှာ ပူလောင်မှု ရေလှိုင်းထသွားလေသည်။

သားသမီးချင်းအတူတူ ကိုယ်ကသမီး ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လေး သူကအမေ အသက်သုံးဆယ်ကျော်

ထန့်မှာ ဘာမှ မဟုတ်လောက်သည့် အများ သူငါလိုဘဝမျိုးထဲမှာ ဘဝကို စိတ်တိုင်းမကျခြင်း များစွာနှင့် ဖြတ်သန်းခဲ့ရသည်။

မေလွမ်းတို့ ကျတော့ ဖေဖေရှိတုန်းကလည်း ဖေဖေက တုန်နေအောင်ချစ်သည်။ မေလွမ်းမှ မေလွမ်း

"ငါ့မြေးကို ငါခေါ်ထားတာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ရဲမြင့်၊ မင်းမယားကို မင်းပဲဂရုစိုက်နေပါ ကလေးရှိနေရင် ရှုပ်ဦးမယ် "

ကြီးမေက ထန့်ကိုလာခေါ်တိုင်း ဒီစကားမျိုးတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုတော့ အမြဲပြောတတ်၏။

ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက ဘယ်မှာ ငြင်းလို့ လဲ

"ဒေါ်လေးကလည်း ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ဗျာ ... မိန်းမကသပ်သပ် သမီးကသပ်သပ်ပါ "

"အေးပါ၊ မင်းမယားကို မင်းတုန်နေတာ မဟုတ်လား၊ အဲဒါကြောင့် ကျုပ်က အလိုက်တသိ ကလေးထိန်းပေးတာ၊ ကျေးဇူးတင်ထိုက်သေးတ

ယ် "

" ကဲ ကဲ တင်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ တင်ပါတယ်၊ ခေါ်သွားပါ " တဲ့ ထိုစကားများကြားလျှင် ထန့်ကို ကြီးမေနဲ့ မထည့်ချင်ဘူးဆိုသော ဖေဖေစကားတွေကို ကိုယ်တိုင်မယုံမကြည်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ။

" ညည်း အဖေ လာခေါ်မှာ ကို မျှော်မနေစမ်းပါနဲ့ အေ သူ့မှာ သူ့မယားက ညည်းထက် အရေးကြီးနေတာ မရှိလေကောင်းလေလို့ တောင်ထင်နေဦးမှာ "

ကြီးမေကလည်း ဒီစကားတွေပဲ တတွတ်တွတ်ပြောနေတော့ သမီးက မအေလောက်မလှဘူး ဆိုသော စကားများကြောင့် ဖြစ်ခဲ့ရသည့် မကျေနပ်စိတ်ကလေးတွေရော

ဖေဖေအချစ်ကို ထန့်ထက်အများကြီး ပိုရနေတာဆိုသည့် သဝန်တို့စိတ်တွေပါ စုပေါင်းမိကာ ထန့် မေလွမ်းကို ရင်းနှီးချစ်ခင်လို့ မရ ဖြစ်ခဲ့ခြင်းက ထိုအချိန်ကတည်းက စခဲ့၏။

ဒီခံစားမှုတွေက ကြာလေလေ ပိုဆိုးလေပါလား

လွမ်းကလှနေလေ ထန့်က မှေးမှိန်သွားလေ။

အခု လွမ်းအလုပ်လုပ်နေသလိုမျိုး ထန့်လုပ်ချင်သည်။ ။

လှလှပပလေး ဝတ်ဆင်ပြီး တကယ့်လူကဲ့သို့ဆိုသော ဟိုက်ဘော့စ်တွေ အရာရှိတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသည့်ကြားထဲမှာ ဘယ်လောက်မျက်နှာပွင့်သလဲ။

မေလွမ်းတောင် ဆယ်တန်းမအောင်ဘဲ ဝင်နိုင်သေးတာ ထန့် ဝင်လို့ မရဘူးလား။

အခုဆို ထန် ကွန်ပျူတာ ကျွမ်းကျင်နေပြီ။

Speaking လည်း ဘာသာနှစ်မျိုးလောက်တော့ ပြောဆိုနိုင်ဖို့ ရှိပြီပဲ

" ငါတော့ စက္ကတ္တရီ သိပ်လုပ်ချင်တာပဲ ... ဒါကြောင့်သင်တန်းတွေ စုံအောင်တက်ဖို့ ရည်ရွယ်ထားတာ။ "

" ဟုတ်တယ် ငါရောပဲ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ ထဲမှာ ထန်က အရင်ဖြစ်မှာ ပါ၊ သူ့မာမိက ရှိပြီးသားဆိုတော့ တို့ ထက်ပိုလွယ်တာပေါ့ "

" အေး ... နော် "

သူငယ်ချင်းတွေက ထင်ကြေးပေးခဲ့ကြသည် ။

ဒီနေ့ထိတော့ ထန်ဘယ်လောက်ပဲ စကားခေါ်နေနေ ဆန္ဒတွေကို ဂရုစိုက်တင်ပြနေလည်း မေလွမ်းက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့သည် သာ။

" ထန် စက္ကတ္တရီလုပ်ချင်တယ် " လို့ ဖြင့် တောင်းပန်ပူဆာဖို့ ကို ထန်ဘယ်တော့မှ စိတ်ကူးမည်မဟုတ်ပေ။

သူမ ဒါကိုဖြစ်ချင်သည် ။ ဒါပေမဲ့ မပြောဖြစ်တာက အောက်ကျခံပြောဖို့ မလိုဟု ထင်တာတွေ ...

ပြီးတော့ မေလွမ်းနဲ့ အတူတူ မလုပ်ချင်တာတွေ နှစ်ခုလုံး ဖြစ်၏။

ဘာကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ထိုဆန္ဒကတော့ ရှိနေပြန်ရာ၊ မေလွမ်းအပေါ်မကျေလည်သည့် စိတ်ကတော့ ရှိနေဦးမှာ ပဲဖြစ်လေသည် ။

ခုလို မြင်လိုက်ရတော့ ပိုဆိုးပြီ။

လွမ်းကတော့ ဘာမှ မသိပေ။

ရှေ့မှာ ယောက်ျားနှစ်ယောက်

သူမက နောက်မှာ ထိုင်လျက် လိုအပ်သည့် မှတ်ချက်အတိုများကို အဆက်စပ်များ မေ့မသွားရအောင် သေချာပြန်မှတ်နေခဲ့၏။

" လွမ်း "

" ရှင် "

" မင်းလက်ကိုင်အိတ် ကြိုးပြတ်နေတယ်မဟုတ်လား၊ ပလာဇာ ဝင်လိုက်လေ "

" ရတယ်ကိုရန် ဒီလိုပဲပြုတ်တတ်တော့ ပြန်တပ်လိုက်လို့ ရတယ် "

လွမ်းက နောက်ကနေ စာရင်းတွေ ငုံ့မှတ်ရင်း ပြောသည်။ ။

အလယ်ခန်းကနေ ရန်ကာကွယ်က လွမ်းကို မှန်ထဲက လှမ်းကြည့်၏

။

သူ့ကိုကြည့်၍
ရန်ကာကွယ်မမြင်ပါ။

ဆန်းဆက်ပြီးလိုက်တာကိုတော့

" ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သွားလာရင်း ပြုတ်သွားရင် ဒုက္ခရောက်မယ်၊ မိုးဆွေ ပလာဇာကိုမောင်းစမ်း "

" ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး "

လွမ်းငြင်းဆန်ဖို့ မော့လိုက်တော့ ဒရိုင်ဘာက ကားကို လှည့်မောင်းသွားပြီ ဖြစ်၏။

" တို့ ကို ဒီမှာ ပဲ ချပေးခဲ့တော့ ရန် ... "

" ဘာဖြစ်လို့ လဲ "

" ကုမ္ပဏီကို တို့ မလိုက်တော့ဘူးလေ ... ပလာဇာဝင်တာလည်း တို့လိုမှာ မှ မဟုတ်တာ "

" မဟုတ်ဘူး ပလာဇာအပြန် ကိုဆန်းကို ရွှေဂုံတိုင်ထိ ပြန်ပို့ပေးမှာ "

ဆန်းဆက်က ရယ်၍ ရန်ကာကွယ်ကို စိုက်ကြည့်၏။

" နေပါစေကာ အချိန်တွေဖွဲပေးရမှာ မနည်းဘူး၊ လောလောဆယ် တို့က အားနေတဲ့ သူ ... မိုးဆွေ ခဏရပ်ပေး "

ကားက ရပ်လို့ ရသည့်နေရာထိ တိမ်းကာ ထိုးရပ်သွား၏။

ဆန်းဆက်က ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်ပြီး လွမ်းထိုင်နေသည့် ဘေး ကိုလျှောက်သွား၍

" လွမ်း ... ညနေတို့ လာစောင့်နေမယ်၊ နာရီဝက်လောက် အချိန်ပေး နိုင်မလားဟင် "

" မဖြစ်ဘူး ဦးဆက် လွမ်းဒီနေ့ နောက်ကျလို့ မရဘူး "

" မနက်ဖြန်ညနေကော "

" အဲဒါက ပြောလို့ မရသေးဘူး "

ဆန်းက ပြုံးလိုက်ပြီး လွမ်းမျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်၏။

" ရပါပြီ သွားတော့ ကိုရန် "

ရန်ကာကွယ်က ဆန်းဆက်ကို နှုတ်ခမ်းလှုပ်ရုံလေး ပြုံးပြ၏။ ဆန်း ဆက်က အသံမထွက်ဘဲ နှုတ်ခမ်းဖွင့်ရယ်၍ ပခုံးတစ်ဖက်တွန့်၏။ လွမ်း ဘယ်ကိုမှ မော့မကြည့်သည့်မို့ ဘာမှ မမြင်။

အခန်း(၅)

" ဟဲ့ ... အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိကြဘူးလား "

" ရှိတယ် ဟယ် ... ကြီးမေ လာလေ ... "

သူတို့ ပြောကြတဲ့ စကားတွေကို ကြားထားလို့ မသွားမလာဘဲနေခဲ့ပေမယ့် ငယ်စဉ်ကတည်းက အတူနေကြီးပြင်းလာသည့် ဒီရင်ခွင်ကို ထန်ရင်ထဲက တွယ်တာခြင်းကရှိပြီးသား ...

ကြီးမေ လက်ကိုဆွဲ၍ ဧည့်ခန်းက ဆက်တီခုံတွေမှာ အတူထိုင်လိုက်ပြီးမှ

" နေဦး ကြီးမေကို ထန် လက်ဖက်သုပ်ကျွေးမယ် "

" အံမယ် ... ညည်းလေးက သုပ်တတ်လို့ လား "

" သုပ်တတ်တာပေါ့၊ မေလွမ်းသင်ပေးထားတာ၊ ဟင်းလည်း ချက်တတ်တယ် "

" တကယ် "

" တကယ်ပါဆို ... "

ထန်က ကြွားလိုက်တာ၊ ဒါပေမယ့် ကြီးမေပုံစံက ဝမ်းသာမှုဖြစ်သွားဘဲ သွားဖို့ ပြင်နေသည့် ထန်လက်ဖဝါးလေးတွေကို ဆွဲထား၍ သေချာဖြန့်ကြည့်ကာ ...

" ကြည့်ပါဦး ငါ့မြေးလေးကို သူက မီးဖိုချောင်ဝင်ခိုင်းနေပြီပေါ့ "

" ဟာ ကြီးမေကလည်း ဒါတတ်သင့်တာပဲဟာကို ... ဒက်ဒီရှိတုန်းကလည်း မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ချည်းပဲ။ သင်္ဘောမတက်မချင်း မေလွမ်းကို ဘာမှ မခိုင်းဘူး ... "

" ထန့်ကိုတောင်ပြောသေးတယ် သမီးလေးဆိုတာ အမေကို ကူရမယ်၊ အမေ့ရဲ့ လက်ရုံးတဲ့ ... သမီးလိမ္မာမှ အမေသက်သာမှာ ပေါ့တဲ့ ... ဒက်ဒီမရှိတဲ့ အခါ သမီးမာမီ မပင်ပန်းပါစေနဲ့ တဲ့ ... "

" အမလေး လေး ... "

ကြီးမေ ရင်ဘတ်ထုလေသည် ။

" ညည်းအဖေကိုတော့ မပြောစမ်းပါနဲ့ ၊ အဲဒီမိန်းမရကတည်းက စုံလုံးကန်းသွားတာ သူ့မှာ မယားတစ်မျက်နှာကလွဲရင် ကျန်တာဘာမှ မရှိဘူး၊ အဲဒီလို ဖူးဖူးမှုတ်ထားလို့ ညည်းအမေလက်တွေ ကြည့်ပါလား၊ ကိုင်လိုက်တာနဲ့ သွေးပေါက်ထွက်လာမလား အောက်မေ့ရတယ်၊ နီရဲနုဖပ်နေတာ၊ ကြည့်စမ်း ဒီမှာ ညည်းလက်တွေ ကြမ်းကုန်ပြီ၊ ဖြစ်ရလေအေ ... ဒီမိန်းမကိုကလည်း ကံကောင်းလွန်းပါတယ်၊ မြင်တဲ့ယောက်ျားတိုင်းဟာ အရူးအမူး ... ခုလည်း ကြည့်လေ သူကျတော့ အချိန်ပြည့် ရှိုးနဲ့ စတိုင်လ်နဲ့ ကလေးကို ထမင်းချက်ဟင်းချက်တဲ့ ... တကယ်ဆို သူကအဆို ကလေးကအပျို သူ့နေရာကို ကလေးကိုထားပြီး သူထမင်းချက်ပေါ့ "

ထိုစကားမှာ တော့ ထန့်မျက်နှာလေး တည်သွားလေသည် ။

ရင်ထဲက ဒဏ်ရာတည့်တည့်သို့ ချွန်မြဲသည့် ဓားသွားတစ်စင်း အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးစိုက်ကျသွား သလို နှလုံးသားမှာ စူးခနဲ အောင့်တက်

သွား၏။

ဟုတ်တယ် တကယ်ဆို ပညာအရည်အချင်းအတူတူပဲ ငါကအပျို မေလွမ်း ငါ့ကို တမင် ချောင်ထိုးထားတာ

ကြီးမေခေါ် ဒေါ်စိုးစိုးက ထန့်မျက်နှာလေးကိုကြည့်၍ မသိမသာပြုံးသည် ။

ကလေးမို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ချစ်တာကတော့ အမှန်ပါပဲ

ဒါပေမဲ့ မိန်းမရမှ သူမတို့ အပေါ် ပေးကမ်းထောက်ပံ့ခြင်း ဘာမှ မရှိခဲ့တော့သည့် ရဲမြင့်သူအပေါ် မကျေနပ်သ၍ သူတို့ မှာ ပေါက်ကွဲခွင့်လည်း မရှိ။

ရဲမြင့်သူကို သူမတို့ ဘက်က ပြောရလောက်အောင် ကြည့်ရှုထောက်ပံ့ခဲ့ရတာ ဘာမှ မရှိတာ

ထိုအခါ ပြောလို့ ရသည့်ဘက်ဟာ လွမ်းဘက်ကိုပဲဖြစ်လာ၏။

ဒင်းကြောင့် ဟိုကောင်မ မှိုင်းမိနေတာ ...

လွမ်းဆိုတဲ့ မိန်းမက သွေးခွဲနေတာပဲဖြစ်မှာ ပါ ...

အရင်ကဆို သင်္ဘောတစ်ခေါက်ပြန်လာတိုင်း လက်ဆောင်တွေဆိုတာ မြင်လို့ မကောင်း လျှံနေခဲ့တာ

ကားတစ်စီးတောင်ပါသေးသည် ။

ကိုယ်မကောင်းလို့ ကုန်သွားခဲ့ရတာ၊ နောက်တစ်စီးများ ဝယ်ပေးဦးမလားလို့ တွက်လိုက် မိသေးသည် ။

မောင်မင်းကြီးသားက ငယ်ငယ်လှလှမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ချက်ချင်းကြီး ကောက်ယူ ပစ်လိုက်ပြီး တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယမို့ စုဆော

င်းထားမိသမျှ ထိုမိန်းမအတွက် စုပုံအကုန်ခံ၍ အိမ်တစ်ဆောင်
မီးတပြောင်နဲ့ ထားခဲ့သည်။ ။

အဲဒီကတည်းက ဘယ်ဆွေမျိုး ဘယ်မျက်နှာကို ပြန်ကြည့်ခဲ့လို့ လဲ
...

တကယ်ဆို ကိုယ်ကလည်း စပ်နိုင်မှ တော်တဲ့ ဆွေမျိုး။

သူ့မိန်းမ အလွမ်းရင့်ရင့်ဆိုတာကိုတောင် အိမ်ကိုဘယ်နှခါ ခေါ်လာ
ဖူးလို့ လဲ ...

မိန်းမကိုယ်တိုင်ကလည်း ဆွေမျိုးရယ်လို့ အဖက်လုပ်ခဲ့တာမရှိလို့ မ
လိုလားမိတာတွေက လွမ်းပေါ်မှာ ပဲ စုပြုံသွားခဲ့သည်။ ။

သူကမိန်းမမို့ သူ့လင်ကို သူပိုင်တာ ပိုင်စမ်းပါစေ ...

ငါနိုင်တဲ့ ဘက်က ငါလုပ်ပြမယ်

စိတ်ထဲကြိမ်းဝါးထားခဲ့သည်။ ။

ကလေးလေးမွေးလာတော့ အိမ်ကိုဝင်ထွက်ချီပိုးပြီး ကိုယ့်အိမ်ပါ
အောင်ခေါ်ချလာခဲ့သည်။ ။

ကလေးကို ချစ်လည်း ချစ်ပါသည်။ ။

ဒါပေမယ့် အမုန်းက ပိုကဲနေသည် မို့ ယုံလွယ်တတ်သော ကလေးရဲ့
အသိစိတ်ထဲကို ရိုက်သွင်းပေးခဲ့သည် က လွမ်းနဲ့ ကလေး စိမ်းကားသွား
ရဖို့ ...

ဒီအတွက်ပို၍ လွယ်ကူခဲ့သည့်အကြောင်းမှာ ထန်လေးခမျာ ဖအေ
တူသမီးလေးဖြစ်လျက် မွေးကတည်းက ညိုညို ရှည်ရှည်လေးရယ်။

လွမ်းကလှတာမို့ ထန်မျက်နှာလေးက မဆိုးလှပေမယ့် အသားညို

ကာ မျက်နှာသွယ်သွယ် ကိုယ်လုံးသေးသေးလေးက အရပ်ရှည်တော့
ကြည့်မကောင်းသည့်ဘက်ကို ပါသွားသည်။ ။

ထန်ဟာ ရုပ်မဆိုးပေမယ့် မလှပါ ...

ထိုအချက်ကြောင့်ပင် အလှအပမက်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်
၏ ရင်ထဲကို ခါးသီးသွားအောင် ဒေါ်စိုးစိုး ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။ ။

" ဘာလဲ အိမ်ကိုလွမ်းနေပြီလား၊ မပြန်ချင်ပါနဲ့ သမီးရယ် ညည်းအ
မေက ညည်းနဲ့ ယှဉ်ယှဉ်ပြီး သွားကြီးတဖြဲဖြဲနဲ့ ဂုဏ်ယူနေတာ ညည်းမရှ
က်ဘူးလား ... "

ဆိုတာမျိုး

" သမီးရယ် ငါ့မြေးလေးက ချောပါတယ် သူ့အမေနဲ့ ယှဉ်လိုက်ရင်
သာ ကျန်ခဲ့ရှာတာ၊ ဒါကိုပဲ ဟိုတစ်ယောက်က ဂုဏ်ယူလို့ မဆုံးနိုင်
ဟင်း ... "

အဲဒီလိုတွေ ကြိုးစားပမ်းစား ပြောပေးခဲ့ရတာ

ခုဆို ဒီကလေး အိမ်မလာတာကြာလို့ သားအမိတွေ
ပြေလည်နေကြပြီလားဆိုပြီး အပူတပြင်းပြေးလာကြည့်တာဖြစ်သည်။ ။

ထင်တဲ့ အတိုင်းပဲ ... မအေကို အကောင်းထင်နေပြီး ...

" ကဲ ... ကဲ ကြီးမေပြန်ဦးမယ်၊ လက်ဖက်သုပ်မနေနဲ့ တော့
မီးဖိုချောင်ထဲမှာ ငါ့မြေး တကုပ်ကုပ်ဝင်လုပ်လာမှာ ကိုလည်း မျိုမကျပါ
ဘူး ... "

ထန့်အတွေးတွေ ကိုယ်တွန်းပို့လိုက်တဲ့ ဘက် ရောက်သွားပြီမှန်း သိ
ကာ အသာလေး ခေါင်းလှိုပြန်ဖို့ ဒေါ်စိုးစိုးနေရာမှ ထသည်။ ။

" နေပါဦး ကြီးမေရယ် ထန် ပျင်းလို့ ပါ "

" ပျင်းရင် အပြင်ထွက်ပေါ့ ... သူတောင်မှ နေကုန်မှ ပြန်လာတာ လူငယ်ကနေနိုင်ပါ့မလား .. သွားချင်တဲ့ နေရာသွား အချိန်နဲ့ အခါနဲ့ ပြန်ပေါ့ ... ကြီးမေက မနေချင်လို့ မဟုတ်ဘူး ၊ ညည်းမအေနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်တာ ..။

ထန်တစ်ယောက်တည်းကျန်ခဲ့တော့ ရင်ထဲမှာ ပူလောင်ကျန်ခဲ့၏။ တစ်လှမ်းခြင်းလေးကန်စွာ လှမ်းဝင်ခဲ့မိသည် က မေလွမ်းအခန်းထဲကိုဖြစ်သည် ။ နှစ်ယောက်အိပ်ခတ်ကြီးနဲ့ မွေ့ယာ နုနုထက်မှာ ဒက်ဒီနဲ့ အတူရှိစဉ်ကလိုပဲ အိပ်ရာထက်မှာ ခေါင်းအုံးနှစ်လုံးက ယှဉ်လျက်သားပဲ ဖြစ်သည် ။

ဒက်ဒီကို မေလွမ်း ဘယ်လောက်ထိချစ်တယ်ဆိုတာတော့ ထန်သိသည် ။ အိမ်မှာ မေလွမ်းရှိ နေချိန်များမှာ ဒက်ဒီရဲ့ ဓာတ်ပုံ ဒက်ဒီနဲ့ ပတ်သက်သည့် အစိတ်အပိုင်းအားလုံးတို့ ကို တယုတယ ထုတ်ကြည့်ကာ သိမ်းဆည်းတာ သန့်ရှင်းနေခဲ့တာ ထန်မြင်သည် ပဲ

ထန်ကိုကျတော့ မေလွမ်းဘာဖြစ်လို့ မချစ်တာလဲ။

ဒက်ဒီချစ်အောင် အလှတွေပဲပြင်ပြင်နေပြီး ထန်ကိုကျတော့ ကြီးမေတို့ လောက်တောင် ဂရုစိုက်ခဲ့တာမဟုတ် ။

" ညည်းလေးကို နို့တောင်မှ ဂရုစိုက်မတိုက်လို့ ကျုပ်က နို့ဘူးနဲ့ ဒီမှ ခေါ်ထားရတာလေ "

မေလွမ်း နို့မတိုက်ချင်လို့ ကြီးမေက ခေါ်ထိန်းရသည် တဲ့ ဒါကိုတော့ ထန် မမေးခဲ့မိပါ ...

ရင်ထဲမှာ တော့ ထိုစဉ်က ကြေကွဲခဲ့မိတာအမှန် အခုကျတော့ နာကျ

င်နေသည် ...

" မေလွမ်း ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အလှပြင်နေတာလဲ " လို့ ထန်ငိုလိုက်သည့် အချိန်မှ စ၍ မေလွမ်းမိတ်ကပ်လုံးဝ မလိမ်းခဲ့တော့ တာတောင် ကြာပါပြီ။

လွမ်းရဲ့ မှန်တင်ခုံရှေ့မှာ ဝင်ထိုင်ရန် အလှပြင်ပစ္စည်းဆိုလို့ ဘာမှ ရှိ မနေတော့သည့် မှန်ရှေ့က ရေမွှေးဘူးလေးနဲ့ လက်သည်းဆိုးဆေးတစ် ဘူး၊ ပတ်(ဖ်)တစ်ဘူးနဲ့ ဘီးနှစ်ချောင်း

ပစ္စည်းလေးတွေကို ကိုင်ကြည့်ကာ အတွေးတို့ က ရှုပ်ယှက်ခတ်လာ ၏။

သူဘာပြောပြော မေလွမ်းဘက်က လိုက်လျောခဲ့သည် ချည်းဖြစ်သ ည့် ။

ခုလည်း မေလွမ်း မိတ်ကပ်လုံးဝမလိမ်းခဲ့တာ သူမအသိ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေသေးသည် က ထန်လုပ်ချင်သည့် စက္ကတ္တရီအလုပ်ကို မေ လွမ်းက ဇွတ်ယူထားတာပဲ ဖြစ်၏။

" ဟင် ... သမီး ... "

နောက်ဘက်က ဝင်လာသည့် မေလွမ်း၏ ပုံရိပ် မှန်ထဲမှာ ပေါ်လာ၏ ။ ခါတိုင်းလည်း ထန် သူမ အခန်းထဲကိုဝင်လာကာ အိပ်ရာပေါ်မှာ စာဖတ်တာ လာအိပ်တတ်တာရှိသည် ။

ဒါပေမဲ့ မှန်ရှေ့မှာ တော့ ဝင်မထိုင်တတ်တာမို့ လွမ်းခပ်သုတ်သုတ်ဝင်လာကာ လက်ထဲက လက်ကိုင်အိတ်ကို စားပွဲပေါ်လှမ်းတင်လိုက်ပြီး

" သမီး ဘာရှာနေတာလဲဟင် မေလွမ်း မှန်တင်ခုံပေါ်က ပစ္စည်းတွေ သမီးဆီမှာ ပြောင်းထည့် ပေးထားတယ်လေ ... "

" ဘာမှ မရှာဘူး "

ထန် မှန်တင်ခုံရှေ့က ထရပ်လိုက်ကာ ဘာမှ လိမ်းခြယ်မထားဘဲနဲ့ ပါးမို့လေးတွေမှာ နီရဲနေသည့် မေလွမ်းကို ငေးခနဲ တစ်ချက်ကြည့်မိ၏။

သူ့ကုသိုလ်နဲ့ သူပါလားဆိုသည့်အတွေးက မဝင်ဘဲ ငါမလှလို့ သူလှတာပေါ်လွင်နေတာဟု မြင်သည် ။

လွမ်းကတော့ ထန့်မျက်နှာကိုပဲ ဘာတွေပြောင်းလဲသွားတာလဲဆိုတာ ပူပန်မှုလေးများ နှင့် စူးစမ်းရှာဖွေနေရှာသည် ။

" မေလွမ်း "

" ဟင် ဘာလဲသမီး "

" နောက်နေ့ကစပြီး ထန် မီးဖိုချောင် ဝင်မပေးနိုင်တော့ဘူး "

" ဟင် ... "

ထန့်မျက်နှာလေးကို ကြည့်ကာ လွမ်းအံ့ဩသွားမိသည် ။

ဒီရက်ပိုင်းမှာ သူမကိုယ်တိုင် ထန်သဘောကျ ဘာမှ မလိမ်းခြယ်ဘဲ နေသလို ထန်ကလည်း အရင်လိုမဟုတ်ဘဲ ပြုံးပြုံးရယ်ရယ်လေး ဖြစ်လာသည် ။

မနက်စောစော သူမ ထမင်းထချက်နေတာကို သူ့ချက်မယ်လို့ လည်း စိတ်လိုက်ကိုယ်ပါ ပြောလာခဲ့သည် ။

စိတ်ချမ်းသာနေခဲ့ရတာ ဘယ်လောက်ကြာသေးလို့ လဲ ...

လွမ်းမျက်နှာ ပျက်သွားတာကို စိုက်ကြည့်၍ ထန်က မဲ့ပစ်လိုက်၏။

" ထန် ကျောင်းတွေမဖွင့်ခင်ပျင်းတယ်၊ မေလွမ်းအ လုပ်သွားတာနဲ့ ထန်လည်း သွားတာလာတာ ရှိချင်ရှိမှာ ၊ ထန့်ကိုသုံးဖို့ ပေးပြီး မေလွမ်း

အ လုပ်သွား "

" နေပါဦးသမီးရယ် ... သမီးက ထမင်းမချက်ချင်ရင် မေလွမ်းချက်မှာ ပါ တစ်သက်လုံးလည်း မေလွမ်းပဲချက်လာတာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး "

" ထန်သုံးဖို့ ကိုတော့ မပေးချင်ဘူး မဟုတ်လား မေလွမ်းက မေလွမ်းပဲ လမ်းထွက်နေချင်တာ ထန်ကိုချောင်ထိုးထားတာ "

" အို ... မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ မေလွမ်းသမီးကို သုံးဖို့ ပိုက်ဆံပေး နိုင်ပါတယ် ...၊ သမီးလေး သွားမှားလာမှားကို စိတ်မချလို့ စဉ်းစားနေ တာပါ မိန်းကလေးဆိုတာ ... "

" တော်ပါတော့ ... မေလွမ်းက အမေပဲ၊ အကြောင်းပြချက်တွေ အမြဲ တမ်းရှိနေမှာ ပေါ့ ထန်ကတော့ ဒီနေ့ကစပြီး မီးဖိုချောင်မဝင်နိုင်ဘူး၊ သွားချင်လာချင်တာရှိရင်သွားမှာ ပဲ လာမှာ ပဲ "

" သမီး "

လွမ်းက ထန်လက်မောင်းလေးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ စိတ်မကောင်းခြင်းများ စွာနှင့် မျက်နှာ လေးကိုကြည့်မိကာ ...

" သမီးလေး ဘာကိုခံစားနေရလဲဟင်၊ ဘာပြောချင်လို့ လဲ၊ သမီးရင် ထဲမှာ တကယ်ပြောချင်တာ၊ တကယ်ခံစားနေရတာ ဒါတွေမဟုတ်ပါ ဘူး၊ မေလွမ်းသိအောင် ပြောပါသမီးရယ် ... သမီး မေလွမ်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောစမ်းပါ "

ထန်က လွမ်းမျက်နှာကို စူးစိုက်ပြန်ကြည့်၍ အောက်မေးဖျားလေး လှုပ်ခတ်သွားသည် အထိ အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

" ဒါဆိုပြောမယ် ထန်အတွင်းရေးမှူးလုပ်ချင်တယ် "

" ဟင် "

လွမ်းမျက်ဝန်းလေးတွေ ပြုံးကျယ်သွား၏။

"အဟွန်း ချောက်ချားသွားသလား မေလွမ်း၊ ပူမနေနဲ့ ထန် မေလွမ်း အကူအညီနဲ့ လည်း မလုပ်ဘူး၊ ထန်မှာ မေလွမ်း တတ်သလောက် အကူ နံတတ်တယ်။ မေလွမ်းလိုနေရာမျိုး ဘာဖြစ်လို့ မရရမှာ လဲ၊ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့၊ မေလွမ်းက ဒီလိုရအောင် တစ်နည်းနည်းဖြားယောင်းရယူ ထားတာ ဆိုရင်တော့ "

" သမီး "

လွမ်းအသံလေး တုန်ခါနေသည် ။

ဒီနေရာကို ဒီလိုအရည်အချင်းလောက်နဲ့ ဝင်လို့ မရနိုင်တာ တကယ် ပါ။

လွမ်းကို ကိုကိုမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ကူညီသည့်အနေနှင့် နေရာ တစ်နေရာရအောင် ယူပေးထားတာဖြစ်သည် ။

ဆန်းဆက် ကိုယ်တိုင်ကလည်း လွမ်းကို လိုလားလက်ခံခဲ့သည် ။ သမီးလေးက ငယ်ပါသေးသည် ။

Speaking တတ်နေရုံ ကွန်ပျူတာကျွမ်းကျင်ရုံလောက် အတွင်းရေးမှူး အလွယ်တကူ မဖြစ်ဘူးဆိုတာ လွမ်းဘယ်လိုပြောပြရမလဲ။

ပြီးတော့ သမီးလေးက အလုပ်လုပ်မည်ဆိုသည် မှာ လွမ်းကို အတိုက်ခံလုပ်ချင်သည့် စိတ်တစ်ခုတည်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည် ။

သမီးမှာ ဒီစိတ်တွေ အဘယ်ကြောင့် မကြာခဏ ကိန်းအောင်းလာ

တတ်တာလဲ၊ ဒေါသများ နှင့်ထွက်ခွာသွားသည့် သမီး၏ ကျောပြင်လေး
ကို လိုက်ကြည့်ကာ လွမ်းမှာ ရှင်းပြလို့ လည်း မရ၊ ပြောလို့ လည်း နားမ
ဝင်။

ထိုအဖြစ်ဆိုးများ နှင့် သမီးနဲ့ သူမကြားမှာ အစိမ်းရင့်ရောင်နယ်မြေ
က တစ်စတစ်စ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ရာ

* * *

အခန်း(၆)

လွမ်း ထမင်းချိုင့်ကို ကိုင်လိုက်တော့ သူ့အနားရောက်လာသည်။ ။

" ထမင်းစားမလို့ လား ... ကိုယ်နဲ့ အပြင်မှာ လိုက်စားပါလား၊ တစ်ခါတလေပေါ့ "

" ဟင့်အင်း လွမ်း အပြင်ထွက်မစားတတ်ဘူး "

သူ့ကိုတော့ ကြည့်လိုက်ပေမယ့် အကြည့်က မျက်ဝန်းချင်းဆုံသည် အထိ ခရီးမရောက် လိုက်ဘဲ ထမင်းချိုင့်ကို တစ်ဆင့်ချင်း ဖြုတ်ချနေလိုက်ခြင်းမှာ အဆုံးသတ်သွား၏။

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းရဲ့ စားပွဲစွန်းမှာ လက်တစ်ဖက်ထောက်၍ တွေ့ခနဲဖြစ်သွားပြီးမှ အပြင်ထွက်သွားသည်။ ။

ပြီးမှ ပြန်ဝင်လာ၏။

" ဘာတွေချက်လာလဲ ... ကိုယ့်ကို ထမင်းစားမခေါ်တော့ဘူးလား "

လွမ်း တမင် တည်တည်နေမှန်းသိ၍ လိုက်ရောနေတာက သိသာလျက်

ရန်ကာကွယ်မျက်နှာက တည်မလို ရယ်မလိုနှင့် နှုတ်ခမ်းတို့ က အကဲဖမ်းဖို့ မလွယ်၊

"ဟင်း မပါဘူးကိုရန် ဝက်အူချောင်းကြော်နဲ့ ငါးချဉ်သုပ်ပဲ၊ ဒါတွေ

ကိုရန်မစားတတ်မှန်းသိလို့ မခေါ်တာပါ "

"မစားတတ်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောလဲ "

ရန်ကာကွယ်က လွမ်းရဲ့ ဘေးမှာ ခုံဆွဲထိုင်လိုက်ပြီး ဟင်းချိုင့်ကို
ငုံကြည့်တော့ လွမ်းက သူ့နားတွန်းပို့ကာ

" စားလေ ဪ ဟို ဘယ်လိုကျွေးရမှန်းတောင် မသိဘူး၊ ကိုရန် ထ
မင်းသွားစားမှာ မဟုတ်လား "

" သွားမစားတော့ဘူး၊ တော်ကြာ ဒီကိုလာပို့မှာ "

" ရှင် "

" မင်းနဲ့ စားမယ်လေ ရတယ်မဟုတ်လား "

လွမ်း မျက်နှာလေးပျက်သွားမိ၏။

ကုမ္ပဏီမှာ ရန်ကာကွယ်က ပိုင်ရှင်အသစ်လည်း ဖြစ် ငယ်ငယ်ချော
ချော စတိုင်ကျကျမို့ အားလုံးက သတိပြုဂရုစိုက်နေကြတာ။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေ ပါးစပ်ဖျားမှာ

" ငါတို့ ဘော့စ်က တကယ်မိတယ်ဟ "

" တို့ ကုမ္ပဏီက ဘော့စ်တွေ အစဉ်အဆက် ချောကြတယ်နော် "

" မေလွမ်း ဘော့စ်ကိုငေးပြီး ကွန်ပျူတာခလုတ်တွေ မှားနှိပ်ဦးမယ်
နော် " ဆိုတာမျိုးတွေ

" သူဌေးက မေလွမ်းကို ဦးစားပေးမှာ ပါ၊ ဦးဆက်တုန်းကကြည့်ပါ
လား၊ တို့ လွမ်းက လူချစ်တဲ့ ဆေး ပြီးပြီးသား "

ဆိုတဲ့ စကားတွေကတော့ အကောင်းပြောတာလား၊ ထေ့ ငေါ့တာ

လား၊ လွမ်းမတွေးချင်

တတ်နိုင်သမျှ ဒီလူတွေနဲ့ လွမ်းရှောင်ချင်သည်။ ။

ဘာအကြောင်းနဲ့ မှ မငြိရအောင်လည်း လွမ်းမှာ သမီးတစ်ယောက် ရှိကာ မုဆိုးမဆိုတာကအစ ကုမ္ပဏီမှာ ရင်းနှီးခဲ့ပြီး မကြာခင်ပဲ ကြေညာထားခဲ့တာမို့ လွမ်း ဖုံးဖိခဲ့တာဘာမှ မရှိ။

ခက်နေသည် က ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်က အတွင်းရေးမှူး သူ့အ နားမှာ နေရသည် ။ သူနဲ့ ကိုယ် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်လို ရင်းနှီးနေရပြီး သူနဲ့ ပတ်သက်သမျှ ကိုယ်ကပဲ ဦးအောင်သိ၊ ကိုယ်ပဲ ဇယားချ စီစဉ်ပေးနေရတာမျိုး

ထမင်းတူတူစားမည်ဆို၍ လွမ်းငိုငံကျသွားတာကို စိုက်ကြည့်ကာ ရန်ကာကွယ်က မသိမသာပြုံးသည်။ ။

" ကလေးအမေဆိုပြီး မရယ်နဲ့ ကိုယ့်လူ၊ မင်းမြင်ရင် ပုတ်သင်ညှိဖြစ် သွားလိမ့်မယ်၊ လှလည်း လှတယ်၊ မာနကလည်း ကြီးတယ်၊ နေတာထိုင် တာ စည်းကမ်းရှိတယ်၊ အခုအချိန်ထိ အလုပ်သဘောနဲ့ ကလွဲပြီး ဘယ်မှ ကို ခေါ်ထုတ်လို့ မရဘူး မယုံမရှိနဲ့ "

ကိုဆန်းပြောတာ မလွန်ပါလားဟု စိတ်ထဲက ထောက်ခံလိုက်မိ၏

အလွမ်းရင့်ရင့်ဆိုတာ နာမည်တင်လှတာ မဟုတ်ဘူး ၊ မျက်နှာချင်း ဆိုင်ထိုင်လိုက်မိရင် မင်းသဘောပေါက်သွားမှာ "

" ဘာလဲ "

" သူ့နားက တစ်ဖဝါးမှ ထမသွားချင်တော့ဘဲ ထိုင်ကြည့်နေချင်တာ၊ ကိုယ့်နားက ထထွက်သွားမှာ စိုးနေတာ၊ ပြောသမျှမကောင်းမြင်လို့ မချင့်မရဲဖြစ်ရတာ၊ မင်းရဲ့ ရှင်သန်ခြင်း အားလုံး သူ့ရှေ့မှာ ကျဆုံးသွားလိမ့်

မယ်၊ ဘယ်လိုဆုတောင်းနဲ့ မွေးဖွားလာမှန်း မသိအောင်ကို ညှို့ချက်ပြင်းတာ "

ပြောတုန်းက သူယုံမှ မယုံခဲ့ဘဲ

" ဒါကတော့ သူက ဒါတွေကျွမ်းဝင်နေလို့ ပြုစားတာနေမှာ ပေါ့ ကိုဆန်းရာ ကိုဆန်းမရှောင် နိုင်တာနေမှာ ပါ "

" လုံးဝ မဟုတ်ဘူး ၊ သူက အဲဒီလို သူများ စွဲလမ်းနေတာကို မက်မောနေတဲ့ မိန်းကလေးမျိုး မဟုတ်ဘူး ၊ ငါ့မှာ လိုချင်တဲ့ မိန်းကလေးတွေ အများကြီးပါပဲ ကိုရန်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူက အဲဒီထဲမှာ မပါဘူးကွ၊ တာဝန်ထက် ဘာမှ မပိုဘူး၊ ငါကလည်း မလိုချင်တဲ့ သူကိုမှ ပေးချင်နေတာ၊ တကယ်ချစ်တာ " တဲ့

သူ ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်တော့ ကိုဆန်းက လိုက်ရယ်လေသည် ။

" အေးပါ၊ မင်းဒီလိုပဲရယ်နေဖို့ ငါဆုတောင်းပါတယ်၊ ကြိုတင်သတိပေးလိုက်မယ်နော်၊ စိတ်နဲ့ တောင် မတွေးနဲ့ " တဲ့ ၊ ကဲ

ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် ရန်ကာကွယ် ပြုံးလိုက်မိသည် ။

ဆောရီး ကိုဆန်း၊ စိတ်နဲ့ တော့ ရေရေလည် ပစ်မှားပြီးပြီ၊ ကြွေတယ်ဗျာ

" ဆရာ "

" ဟင် ... ဪ ... ရပြီ ရပြီ "

ရှေ့မှာ စားပွဲပြည့်အောင် ခင်းကျင်းပြီးသွားသည် အထိ သူဘာမှ မပြောပဲ ကြည့်နေသဖြင့် ပြင်ဆင်ပေးရသည့် ကောင်လေးက လိုအပ်ချက်များ ရှိနေသလားဟု စိုးရိမ်ကာ သတိပေးတာဖြစ်ပြီး ရန်ကာကွယ်က

လက်ကာပြလိုက်သည်။ ။

" လွမ်း ... ယူစားလေ၊ နှစ်ယောက်စာ မှာ ထားတာ "

" ဟုတ်ကဲ့ "

ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီး ဘာမှ မနှိုက်တော့ ရန်ကာကွယ်က သူကိုယ်တိုင်ခပ်
ထည့်ပေးလိုက်ပြီး

" လွမ်း ကိုယ့်ကိုဆက်ဆံတာ စိမ်းသလိုပဲ၊ ကိုယ်ဆိုလိုတာက မင်းက
ကိုယ့်ရဲ့ အတွင်းရေးမှူး၊ ကိုယ့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒီလောက်စိမ်းသက်နေဖို့
မလိုဘူးထင်တာ "

လွမ်းက ထမင်းတစ်ခွက်စာကို သေသေသပ်သပ်လေးခပ်ယူပြီးမှ ပါး
စပ်ထဲ မထည့်ဖြစ်သေးပဲ မျက်လွှာပင့်ကြည့်၏။

" လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လွမ်းဘက်က လိုအပ်ချက်ရှိနေရင်
လွမ်းပြင်ပါ့မယ် "

မဆိုင်တာကို မပြောပါနဲ့ ဆိုသည့်သဘော

ရန်ကာကွယ်က ပြီး၍ ထမင်းစားခြင်းကို

" ဒီနေ့လည်း ကိုဆန်းလာလိမ့်မယ်၊ သူတောင်းလို့ ကိုယ်ခေါင်းညိတ်
လိုက်တာ "

" ဘယ်လို "

လွမ်းမျက်နှာလေး သိသာစွာ ခေါင်းခါလိုက်ပြီး

" သူခေါ်တာကို လိုက်တာမလိုက်တာ ကိုယ်က ခေါင်းခါရမယ့်သူမ
ဟုတ်လို့ လက်ခံလိုက်တာ ဆိုရင် ကိုယ်ခွင့်ပြုတဲ့ အကြောင်း မင်းကို ကြို
ပြောထား "

လွမ်း ထမင်းငုံစားနေလျက် ဘာမှ မပြောသော ဒေါသစိတ်လေး ရှိ
နေတာကို သူသိသောကြောင့်

" ကိုဆန်းက ကိုယ့်အကိုဝမ်းကွဲနဲ့ သူငယ်ချင်းလေ၊ ကိုယ်တို့
နိုင်ငံခြားမပြောင်းခင်ကဆို တအားတွဲခဲ့ကြတာ၊ သူက မိစုံဖစုံရှိတယ်၊
ကိုယ်က မိဘမရှိတော့ဘူး၊ သူတို့ အိမ်မှာ ကိုယ်ဝင်ထွက်ဖူးတယ်၊ သူမိ
သားစုက နွေးထွေးကြပါတယ်၊ နောက်တော့ ကိုယ်ဆယ်တန်းဖြေ ပြီး
တာနဲ့ ဂျပန်က ဆွေမျိုးတွေခေါ်တာနဲ့ အဲဒီမှာ သွားနေခဲ့တာ "

" ကိုရန်မှာ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ မရှိဘူးလား "

" အားလုံး ဂျပန်မှာ ပဲ သိပ်အရင်းအချာဆိုလို့ ဦးလေးတစ်ယောက်ပဲ
ရှိတာ၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာ တော့ ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး၊ မြန်မာပြည်ကို ချစ်
တဲ့ စိတ်တော့ အပြည့်ရှိတယ်၊ မြန်မာပြည်မှာ လည်း ခြေချဖို့ စိတ်ကူးက
အခိုင်အမာရှိပြီးသား၊ ဦးလေးကလည်း ရှာဖို့ အရင်းအနှီးစုဆောင်းဖို့
အားလုံး "

" ဆရာ "

" ဟင် ... "

ရှေ့မှာ စားပွဲပြည့်မပြောဘဲ ကြည့်နေသဖြင့် လိုအပ်ချက်များ ရှိနေ ရ
န်ကာကွယ်က

" ခုလည်း တကယ်ဆို ကိုဆန်းက ဒီကုမ္ပဏီကို မဟုတ်ဘူး ၊ အန်တီ
တို့ က မိဘလုပ်ငန်းက လွဲပြီး သပ်သပ် တစင်ထောင်တာကို မကြိုက်လို့
ဖြုတ်ခိုင်းနေတုန်း ကိုယ်ဝင်လိုက်တော့ လွှဲပေးရတဲ့ အထိ ဖြစ်လာတာ "

" ဟုတ်မှာ ပါ၊ ဦးဆက်ဆီကို အိမ်ကဖုန်းလာတိုင်း လွမ်းသတိထားမိ
တယ် "

အဲဒီလိုမလုပ်စေချင်ကြတာ သူမနဲ့ ပတ်သက်နေမှန်း လွမ်းမသိရှာ

" မင်းကို လွှဲချင်လို့ လွှဲပေးရတာတော့ မဟုတ်ဘူး နော်၊ ဆက်လုပ်
နေရင် လွမ်းကို ဘာပြောတော့မယ် ညာပြောတော့မယ်နဲ့ တကဲကဲဖြစ်
လာလို့ ခဏ ဆုတ်ပေးလိုက်တာ၊ ခဏဆို ခဏပဲ "

ကိုဆန်း စွဲလမ်းနေတာလည်း မသေးပေ ၊

သူမနဲ့ ပတ်သက်သမျှ အလွမ်းကရင့်နေပေမယ့်၊ ဥပေက္ခာကျတော့
မှေးမှိန်နေ၏။ ပြက်ရယ် ပြုခဲ့ဖူးသော သူကိုယ်တိုင်ပင် ဥပေက္ခာမထား
နိုင်ခဲ့ပဲ ရှိသည် မို့

* * *